

ΕΤΟΣ Ε'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 7^{ον}
Συνδρομή: Κωσταρικών δραχμῶν 16

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

1 «ΥΓΟΥΣΤΟΥ 1904
ΑΘΗΝΗΙ ΟΔΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 29
Συνδρομή: Ήμισυεξαετηρίου φραγκ 20

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ.

Ο ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Σύστημα Μόρς και σύστημα Μαρκόνι

ΟΛΟΝΟΤΙ, ὡς λέγεται ὁ ἀνευ σύρματος τηλεγράφος τοῦ Μαρκόνι ἐποίησατο σπουδαίας προόδους καὶ ὅτε μὲν διαφημίζεται, ὅτι ἐφηρμόσθη ἐν τισιν ἀκταῖς θαλασσίαις ἢ παραποταμίαις θέσεσιν, ἐν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις καὶ τισιν ὑπερωκεανείοις, ἐσχάτως δὲ ἐλέχθη, ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν ἐγένοντο πειράματα, ὅπως ἐφαρμοσθῆ ἐν σηματοφορι-

κοῖς σταθμοῖς καὶ τοῖς λουτήροι τοῦ Φαλήρου καὶ δὴ ὅτι ἐφηρμόσθη ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Πειραιῆς ἀκτῆς παρὰ τινος ἐπιτροπῆς ἧς μέλος ἦτο καὶ ὁ ἡμέτερος Κ. Μαρουδῆς, ὑποδιευθυντῆς τῶν ἤλε- γράφων. ὅστις ἐν ἅπασιν τοῖς ζητήμασι τοῦ Ἑλληνικοῦ τηλεγράφου, κατὰ κακὴν μοῖραν, φαίνεται, ἀναμιγνύμενος καὶ οὐδέποτε τι καλὸν ἐπινοήσας, συστάσας ἢ κατορθώσας, οὔτε νεώτερόν τι σύστημα εἰσαγαγὼν παρ' ἡμῖν, ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας βεβαίως, διατηρουμένον ἐτι μόνον τοῦ Μορσικοῦ τηλεγράφου, ὃν οἱ αἰσθητοὶ γερμανοὶ εἰσήγαγον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὄθωνος, μολονότι, λέγομεν, ὁ ἀνευ σύρματος τηλεγράφος καὶ παρ' ἡμῖν τόσον διετυμάνισθη ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ἐν

συμκρῶ Κ. Μαρουδῆ καὶ ὑπὸ τῶν διαλέξεων μετὰ φωτεινῶν πειραμάτων ἐν τῷ Παρνασσῶ, ἅτινα ἐπανελάβον τὰς ἀμερικανικὰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Μαρκόνι, ἐν τούτοις ὁ τηλεγράφος οὗτος, ἢ μᾶλλον ὁ μὴ τηλεγράφος οὗτος, διότι δὲν δύναται καθ' ἡμᾶς νὰ ὀνομασθῆ τοιοῦτος, ἀφοῦ δὲν δύναται ν' ἀνταποκριθῆ τις δι' αὐτοῦ εἰς μεγάλας καὶ οἶα ἀποστάσεις, ὡς διὰ τῶν ἄλλων συστημάτων ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς μικρὰς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀφοῦ προφανῶς κωλύεται ὑπὸ φυσιολογικῶν αἰτίων καὶ ἐτέρων διασταυρουμένων ἀτμοσφαιρικῶν ρευμάτων, ὡς ἀρχῆθεν κατεδείξαμεν πρὸ ἐτῶν ἐν ἄλλοις τεύχεσι τῆς «Φύσεως», ὁ τηλεγράφος οὗτος καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ οὐδόλως δύναται ὅπουδῆποτε νὰ τελεσφορήσῃ ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ του, ἢ μόνον ὡς παιδιὰ καὶ πειραματικὴ ἀπόδειξις διὰ περισυλλογὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἠλεκτρικῆς τινος ἐστίας πόρρω ἀπεχούσης. Καὶ συνεπεία τούτου ὁ Μορσικὸς τηλεγράφος θὰ ἐξακολουθῆ εἰσέτι νὰ διατελῆ ὁ βασιλεὺς τῶν τηλεγραφικῶν συστημάτων ἐνεκα τῆς ἀπλότητος καὶ εὐκολίας αὐτοῦ μέχρις ὅτου καὶ οὗτος ἀντικατασταθῆ ὑπὸ ἄλλον καταλλυλοτέρου, καθόσον καὶ ὁ τηλεγράφος τοῦ Μόρς δὲν εἶνε ὁ ἀρμόζων εἰς τὰς προόδους καὶ τὰς μηχανικὰς συνθήκας τοῦ εἰκοστοῦ μας αἰῶνος. Ὁ τηλεγράφος οὗτος ἔχει σύρμα, ὅπερ συνδέει τοὺς ἀνταποκρινομένους σταθμοὺς διὰ μέσου ποταμῶν καὶ ὄρεων, θαλασσῶν καὶ ὠκεανῶν, κοιλάδων καὶ πεδιάδων, διὰ μέσου τῶν ὁποίων διερχόμενον τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τοῦ Βόλτα, ὁπλαδὴ τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης, διότι οὗτος ἀνεκάλυπτεν, ὡς γνωστόν, πρῶτος ταύτην, μεταβαίνει εἰς τὸν

ήλεκτρομαγνήτην τῆς Μορσικῆς μηχανῆς, μαγνητίζει αὐτόν, ἀμέσως ἔλκει τὸν μοχλὸν του καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῆς κινήσεως τοῦ μοχλοῦ τούτου περιστῶσιν ἡμῖν συνθηματικῶς διὰ σημείων ἢ κτύπων τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, ἅτινα διλοῖ ἡμῖν ἐκ τοῦ μακρόθεν ὁ μεθ' οὗ ἀνταποκρινόμεθα. Ἀλλά, ὡς γνωστόν, ἰδίως τοῖς τηλεγραφεῖται, τὰ σημεία ταῦτα δὲν εἶνε πάντοτε ἀσφαλῆ· ἀπαιτεῖται δὲ ἐπάλληλος, πολλακίς πολὺ πεπειραμένως καὶ ὑπομονητικῶς, νὰ μεταφράζη ταῦτα πιστῶς καὶ ἀσφαλῶς. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ τηλεγράφος οὗτος τοῦ Μόρς δὲν θεωρεῖται ἐπαρκῶς καὶ ἀσφαλῶς ὁ ἰκανοποιῶν τὰς συγχρόνους τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις.

Σήμερον, ὅτε ἡ μηχανικὴ ἀντικατέστησε οὐ μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπομονητικὴν κίνησιν τοῦ ζώου, ἵππου, βοῶν καὶ λοιπῶν, ἀπορον πῶς δὲν εὗρέθη εἰσέτι τὸ μέσον τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς μορσικῆς μηχανῆς. Εἶνε ἀνεξήγητον δέ, πῶς μέχρι τοῦδε ἡ μηχανικὴ καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐν συνδυασμῶ δὲν ἀναπαράγουσιν ἀφ' ἑαυτῶν, ἀφοῦ ἦδη ὑπάρχουσιν ἀσφαλῆ τὰ μέσα τῆς μεταφορᾶς των διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τὰ σημεία τοῦ ἀλφαβήτου ἐγγράφως ἢ τυπωτικῶς, ὅπως ἐν τῇ γραφικῇ μηχανῇ γίνεται τοῦτο, κτλ.

Τὸ τυπωτικὸν σύστημα τοῦ Οὐγ, εἶνε πολυποικίλον, πολυέξοδον καὶ δυσχερέστατον καὶ δὲν ὀμιλοῦμεν περὶ τούτου, ὡς ἀκαταλλάλλον ἐν τῇ τροχούσῃ τηλεγραφικῇ ἀνταποκρίσει. Ἀλλὰ τὸ ν' ἀναπαράγη μηχανικῶς τι ἀπλοῦν καὶ εὐφύεος εἰς μακρὰν ἀπόστασιν διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου τὰς ιδέας ἡμῶν, τοῦτο ἔσεται ζήτημα ὀλιγίστου χρόνου τοῦ μέλλοντος.

Ἰπάρχουσι καὶ ἄλλα συστήματα, δι' ὧν κανονίζονται ἐν συνδυασμῶ τὰ σημεῖα αὐτῶν πρὸς τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, ἀλλὰ πάντα εἰσὶν ἀτελῆ καὶ οὐκ ἀσφαλῆ. Ἐν τῷ μορσικῷ τηλεγράφῳ αἱ ἔλξεις τοῦ ὀπλισμοῦ τοῦ μαγνήτου ἀνταποκρίνονται πρὸς γραμμάς καὶ στιγμάς, αἵτινες συμβολίζουν τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς συστήμασι τοῦ Βοδώ, Βρεκέ, Οὐίτσονος καὶ λοιπῶν, ὁ ὀπλισμὸς οὗτος χρησιμεύει πρὸς κίνησιν βελονῶν καὶ ἀκίδων περὶ πίνακος, δεικνυσσῶν τοὺς χαρακτῆρας ἢ κινουσῶν τροχίσκους, δι' ὧν ἐκτυποῦνται ἀπ' εὐθείας τὰ γράμματα ἐπὶ χαρτου· ἐν

ἅπασιν ὅμως τοῖς συστήμασι τούτοις δὲν ἐπικρατεῖ σύστημα ἀπολύτου τάξεως, ἀπλότητος καὶ ταχύτητος. Συνεπῶς τὸ σύστημα Μόρς παρέχει μόνον σχετικὴν τινα προτίμησιν καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἐν χρῆσει ἐν ἁπάσαις ταῖς τηλεγραφικαῖς συγκοινωνίαις· πλὴν ἡ συνθηματικὴ καὶ προβληματικὴ αὐτοῦ ἀνοχὴ θὰ ἐπικρατήσῃ κατ' ἀνάγκην μόνον μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἐφαρμογῆς τελειοτέρου τινὸς συστήματος.

Τὸ σύστημα τοῦ Μαρκόνι δὲν ἀποποιεῖ οὔτε βελτιοῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ μεταβάλλει τὴν ἀποστολὴν καὶ ἀναπαραγωγὴν τῶν σημείων εἰς τὸν λαμβάνοντα σταθμὸν, ἥτις θὰ ἐξακολουθῇ πάντοτε νὰ γίνεταί διὰ τῶν Μορσικῶν σημείων. Τὸ σύστημα τοῦτο μόνον ἀντὶ τῆς μεταδιβάσεως τῶν ἠλεκτρικῶν κινήσεων διὰ τοῦ ἀγωγοῦ σύρματος, μεταδιβάσει ταύτας διὰ τοῦ αἰθέρος, ἢ μᾶλλον διὰ τῆς ἀτμοσφαίρας. Ὡστε καὶ ἂν ἤθελεν ἐφαρμοσθῆ ὁ τηλεγράφος Μαρκόνι, πάλιν θὰ μεταχειριζόμεθα τὰ σημεία τοῦ Μόρς ἢ τὰς κινήσεις τῆς βελόνης. Τὰ σημεία δὲ ταῦτα θὰ μετεφέροντο δίκην ἀερίων κυμάτων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σταθμοῦ εἰς τὸν ἕτερον. Ἀλλά, ἐάν ποτε ἤθελε κατορθωθῆ νὰ μετεδιβάτετο ὁ ἀὴρ τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην, τότε καὶ μόνον θὰ κατορθοῦτο νὰ μετεδιβάτετο καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς ἀνευ σύρματος, ἥτοι τὰ τηλε. σημεία εἰς τοσοῦτον μεγάλας ἀποστάσεις. Ἐπομένως, καθ' ἡμᾶς, εἶνε χίμαιρα, ἂν ὄχι πλάνη ἢ ἀπάτη τὸ τοιοῦτον διὰ μεγάλας ἀποστάσεις καὶ δεόν νὰ μὴ δίδωμεν πίστιν εἰς τοιαῦτα ληρήματα, ἀλλὰ μόνον ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἐπινοήσιν καὶ ἐκτέλεσιν ἑναερίου τοιαύτης συγκοινωνίας δι' ἄλλου μᾶλλον συστήματος, ἐπὶ νεωτέρας ὁλως βάσεως.

Ἐγράφη καὶ ἐθρυλλήθη πολλακίς, πρὸ ἐτῶν μάλιστα, ὅτι ἐγένετο συνεννόησις, διὰ τοῦ συστήματος Μαρκόνι, μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας, ὅτι ἀντηλλάγησαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ὅτι ὁ Καναδᾶς ἀντὶ πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων συνεφώνησε μετὰ τοῦ Μαρκόνι τὴν σύνδεσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι καὶ αὐτὰ αἱ ὑπερωκεάνειοι τηλεγραφικαὶ ἐταιρεῖαι συνεδλήθησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἤρξαντο διαμοίδουσαι τὰς μετὰ τῆς Εὐρώπης τηλεγραφικὰς ἀνταποκρίσεις των· ἀλλ' ὅμως, ὡς καὶ τότε ἡμεῖς ἐγράψαμεν, πάντα ταῦτα ἦσαν ψεύδη καὶ χρηματιστικαὶ ἐπινοήσεις. πρὸς

ἐκπεσμόν τῶν μετοχῶν τῶν ὑπερωκεανείων καλωδίων καὶ τοιοῦτους σκοπούς. ἐνῶ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανασσοῦ Ἀθηνῶν, διεκέρυσσον οἱ ἡμέτεροι λογάδες τὰ θαύματα τῆς ὑπερωκεανείου τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, καὶ διεψήμιζον τὴν ἐφεύρεσιν· εἰς δὲ τὴν αἴθουσαν τῶν ἑλληνικῶν Τηλεγράφων, ἀνώτεροι, φεῦ! ὑπάλληλοι ἐνώπιον τοῦ τότε ἀδαοῦς περὶ τὰ τοιαῦτα Γεν. Διευθυντοῦ ἐζητάζοντο περὶ τοῦ τηλε συστήματος Μαρκόνι!...

Ὁ ἑλληνικὸς τηλεγράφος, ὡς προείπομεν, οὐδεμίαν ἐπετέλεσε πρόοδον ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἀπὸ τοῦ 1853, νομίζομεν, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν εἰσῆλθῃ παρ' ἡμῖν ὁ τηλεγράφος. Τὸ σύστημα τοῦ Μόρς λειτουργεῖ καὶ παρ' ἡμῖν, ἔκτοτε, ἀλλὰ τὰς ἐλλείψεις τούτου καθιζόντες οἱ Εὐρωπαῖοι, εἰσήγαγον πρὸ πολλοῦ παρ' αὐτοῖς πρὸς ταχύτεραν καὶ ἀσφαλεστέραν συγκοινωνίαν διάφορα νεώτερα ἠλεκτρικὰ μέσα, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται καλεῖτερον ὁ σκοπὸς τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως. Τί παρ' ἡμῖν ἔκτοτε ἐγένετο; Οὐδέν. Ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν γραμμῶν μετεδλήθη, οὐδ' ἐβελτιώθη. Ἐν Εὐρώπῃ καὶ αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ, ἅπαντες οἱ τηλεγραφικοὶ σταθμοὶ συνδέονται μεταξὺ των καὶ διὰ τηλεφῶνων· αἱ προτεινόμεναι ὅλων τῶν κρατῶν ἀνταποκρίνονται διὰ τοῦ τυπωτικοῦ συστήματος τοῦ Hugues, οἱ μεγάλοι πολυάσχολοι σταθμοὶ εἰσῆγαγον καὶ μεταχειρίζονται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν διπλὴν ἀνταπόκρισιν (Duplex), δι' ἧς ἐπιτρέπεται αὐτοῖς δι' ἑνὸς σύρματος καὶ νὰ στέλλονται καὶ νὰ λαμβάνονται ταυτοχρόνως διπλὰ τηλεγραφήματα, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ καὶ Ἀγγλίᾳ μεταχειρίζονται ὡσαύτως τὰ συστήματα τοῦ Ὄτο καὶ Βοδώ, δι' ὧν μεγάλως εὐκολύνεται ἡ τηλεγραφικὴ τῶν ἀνταποκρίσεως καὶ τὸσα ἄλλα. Διατί παρ' ἡμῖν, ἀντὶ ματαίου πρὸς ἀνυπάρκτους τηλεγράφους κομποσμοῦ καὶ ἀκαταλογίστου ἐπιδείξεως, δὲν λαμβάνεται φροντίς πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑψεστῶσης κακίστης καταστάσεως τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ἀλλὰ τούναντίον διὰ τῶν γενομένων ἐν τῷ Πανασσῷ καὶ τῇ Διευθύνσει τῶν Τηλεγράφων μαρκονικῶν ἀνακοινώσεων, γελωτοποιεῖται ἡ σοφία τῶν ἀρμοδίων μας;

Φ. Η.

Φ. ΔΕ ΦΙΛΙΠΠΗ Καθηγητοῦ ἐν Τουρίνῳ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

Ἡ ἀκείρως ὤραξί καὶ μεγάλη ποικιλία εἰδῶν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων, τῶν καταπλημμυρούμενων σήμερον τὴν ἐπιράνειαν τῆς γῆς, δὲν ἀνεφάνη ἐλόκληροι καὶ διὰ μίαν ταύτης προηγήθησαν διαδοχικῶς, ἀλλὰ διάφοροι μορφαί, ἄλλων ζώντων κόσμων, αἱ ὁποῖαι, εἰς πιστοποίησιν τῆς παρελθούσης ὑπάρξεως των ἀφῆκαν λείψανα, πλεόν ἢ ἑκαττον ὄντια, ἐντός των διαφόρων στρωμάτων τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς.

Ἀλλ' ὡς μεταχειρισθῶμεν ἐκφράσει μᾶλλον ἐν χρήσει ὡς ὀμιλήσωμεν περὶ τῶν ἐποχῶν τῆς φύσεως. Ὅταν διὰ τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἥτις εἰς μόνην τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν ἐδόθη, ἀναπαραστήσωμεν ζωίας τὰς παρελθούσας ἐκείνας γενεάς, καὶ τὰς ἐπιθεωρήσωμεν κατὰ τὴν χρονολογικὴν των σειράν, παρατηρούμεν τὰ ἐξῆς δύο φαινόμενα· ὅτι ἐκἄστη μεγάλη ἐποχὴ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς σφαιρᾶς μας, διακρίνεται ἐξ ἑνὸς ὅλου ὀργανικῶν μορφῶν, ἰδιαιτέρων δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν, καὶ ὅτι, μέγιστα διαφοραὶ ὑπάρχουσι μεταξὺ των φυτῶν καὶ των ζώων, των πρώτων ἐποχῶν τῆς δημιουργίας, ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς σήμερον ὑφιστάμενας μορφὰς αὐτῶν, συγχρόνως δὲ καὶ, ὅτι αἱ προσημειούμεναι αὐταὶ διαφοραὶ, κατεργασμέναι κανονικῶς, ἀπὸ των μᾶλλον ἀπομακρυσμένων ἐκείνων ἐποχῶν, βραίνουσι μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐλαττούμεναι, μέχρι τῆς παρούσης ἐποχῆς, ἥτις, ὡς ἰδιαιτέρον χανκτικριστικὸν ἔχει τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὰ εἶναι τ' ἀπλὰ καὶ καθαρὰ πορίσματα τῆς παρατηρήσεως. Ἀλλὰ, ποῖαν γρῆσιν αὐτῶν, θὰ κάμωμεν ἡμεῖς; Ποῖα εἶνε δι' ἡμᾶς, ἡ σημασία των παλιῶν αὐτῶν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ βιβλίου τῆς δημιουργίας;

Ὅσα ἀφορᾷ τούτο, δὲν δυνάμεθα, εἰμῆ, νὰ ἐκλιθώμεν μεταξὺ δύο ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος, νὰ ἀνομάσωμεν θεωρίας.

Ἡ μὲν, κατὰ τὴν ἐμφάνισιν ἐκἄστης ὀργανικῆς μορφῆς, παραδέχεται τὴν ἀπ' εὐθείας πλαστικὴν ἐνέργειαν μίαν πρῶτῆς κίττιας, μίαν δυνάμειν δημιουργικῆς ἐν τῇ ἐξαρτήσει δ' ἐκάστης των μορφῶν αὐτῶν, τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα των γεωλογικῶν ἐπαναστάσεων, ἀναπαριστῶσιν οὕτως ἐπὶ τῆς ἐπιράνειας τῆς γῆς, περιοδικὴν ἐναλλαγὴν ἐνεργείας, ὡς τὴν τῆς κίμωνις π. χ. καὶ τοῦ σπόγγου, ἐπὶ τοῦ πρὸς διδασκαλίαν μελανοῦ πίνακος των σχολείων. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην, οἱ τύποι των διαφόρων εἰδῶν εἶναι ἀμετάβλητοι, μόνιμοι, εἰς ἀντικατάστασιν δὲ των σθεθεντῶν ἐξ αὐτῶν, ἄλλοι ἀναφαινόμενοι διαδοχικῶς, διὰ νέας καὶ ἀμέσου δημιουργίας.

Ὡς εὐκολως ἐννοεῖ τις, ἡ θεωρία αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ σειράν προτάσεων, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως των ἀναμνησθητέων ἐνέχει ἀπλότητα ἔλκυστικὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπατώσαν, ἀποστομονίαν πᾶσαν ἐρώτησιν, ἀλλὰ εὐρίσκειται καὶ ἐν μεγίστῃ στενοχωρίᾳ πρὸ τοῦ λεπτοῦ σαρκασμοῦ, τὸν ὅποιον ὁ κόσμος, εἰσωνευόμενος τοὺς φυσιολόγους, ρίπτει κατὰ πρόσωπον αὐτῶν—εἰ ἄραγε προὑπῆρξε, τὸ ὄν ἢ ἡ ὄντις; Ἐν γένει, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον περιέχει τοὺς χαρακτῆρας μίαν θεωρίας· εἶνε μίαν γονδροειδῆς ὑπόθεσις καὶ φυσικῆ συνέπειαι, παρακολουθεῖσα καταναγκαστικῶς τὰς διδασκαλίαις τῆς λεγομένης κ. ε. κ. ο. σ. τ. κ. ἢ γεωλογίας, ὑπόθεσις ἢ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῆς ὅλων καταπτώσεως τῆς τελευταίας ταύτης, ἔχασε τὰς βάσεις τῆς, θὰ ἔλεγον μάλιστα, πάντα λόγον ὑπάρξεως.

Ἡ δευτέρα θεωρία ἀναχωρεῖ ἀπὸ ἀρχῆς ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτου, ἀπὸ τῆς ἀπεριόριστου, δηλαδὴ, ποικιλίας τῶν εἰδικῶν τύπων. Αὕτη παραδέχεται τὴν διαδοχικὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸ ποικιλομορφὸν μιᾶς μοναδικῆς δημιουργίας, οὐδέποτε διακοπέσης, παραδέχεται ἐπίσης, τὴν αὐτὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῶν ποικίλων μορφῶν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων, τὰ ὅποια διαδοχικῶς κατόκησαν τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν ἐξαρτᾷ ἐξ ἐνεργείας ἀπλῆς μεταμορφώσεως, διαρκούς δὲ καὶ προοδευτικῆς, καὶ ὁρίζει, ἐπὶ παραδείγματι, μεταξὺ τῶν ζώων μιᾶς ἐποχῆς καὶ μιᾶς ἄλλης ἐπομένῃς, γενεολογικὸν σύνδεσμον, ὡς τὸν μεταξὺ προγόνων καὶ ἀπογόνων.

Καὶ αὕτη ἡ θεωρία, εἶνε ὑποθετικὴ, εὗρισκεται ὅμως τοιάχιστον, ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ ἔξοχον φαινόμενον τῆς προοδευτικῆς ἐξέλιξεως τῆς ὀργανικῆς δημιουργίας καὶ θεμελιούται ἐπὶ τῆς διπλῆς φιλοσοφικῆς ἀρχῆς, τῆς δι' ἡνεκοῦς, καὶ ἀνεπαίσθητου, ἐνεργείας, αἱ δὲ θεμελιώδεις προτάσεις τῆς δύνανται νὰ συζητηθῶσιν ἐν βοήθειᾳ φαινομένων, γεγονότων, ἐπαναλαμβανόμενων ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἡμῶν ὀφθαλμούς.

Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεωρίας ταύτης δυσκολίαι, ἐπὶ περιστάσεων συγκεκριμένων, εἶναι ἀκόμη ἀρκούντως σπαράξι, κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς μεγάλης πτωχείας τῶν παρόντων καὶ γνωστῶν ὀλικῶν τῆς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἀποκεκρυμμένα ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ὀφθαλμῶν ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλο ἀκόμη λόγον, ὅτι ἀντιμετωπίζει δηλαδὴ γενναίως, ὠκεανὸν ὀλόκληρον ζητημάτων, πεποιοῦτα εἰς τὸν χρόνον, καὶ τὰς ὑστερωτέρας ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης ἡ θεωρία αὕτη δέον νὰ προσποιηθῆ τῆς ἄλλης, ἡ ὁποία εἰς πάντα ταῦτα, ἀνακρούει πρῶτα.

Αἱ πρῶται ἰδέαι ἐπὶ τῆς ποικιλίας τῶν εἰδῶν καὶ τοῦ γενεολογικοῦ τῶν συνδέσμου, ὑποφώσκουσιν ἤδη, ἐν τοῖς συγγράμμασι φιλοσοφούντων τινῶν φυσιολόγων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὡς τοῦ Ἐράσμου Δαρβίνου, τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Ζισοφρουῦ δὲ Σαιντιλαίρ, ἀνεπτυχθῆσαν ὅμως κατόπιν καλλίτερον, καὶ συνετάχθησαν εἰς δόγμα ἐν τῇ ζωολογικῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ Λαμάρκ.

Τόσω δὲ ὑπερέχει ἡ φυσικὴ διεύθυνσις τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὥστε παρὰ τὴν ἐπιβάλλουσαν ἀξίναν καὶ τὸ κύρος τοῦ Κυβιέρου, ἔξανγκάτται τις μοιραῖος, οὕτως εἰπεῖν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ δόγμα τοῦ ἀμεταβλήτου τοῦ εἶδους, προβάλλοντος εἰς πᾶσαν γραμμὴν ἐν τοῖς συγγράμμασι πολλῶν παρατηρητῶν, ὅπως τὰ σπέρματα ἐκείνα τῆς δυσαρρετικῆς τῶν λαῶν, τὰ ὅποια προαναγγέλλουσι τὰς κοινωνικὰς ἐκναστάσεις. Ἀληθῆς δ' ἐπανάστασις ἐν τῇ ζωολογικῇ φιλοσοφίᾳ εἶνε ἡ ἐσχάτως ἐπιτευχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καρλόου Δαρβίνου, ἀνεπίστου τοῦ Ἐράσμου, διὰ συγγράμματος, τὸ ὅποιον ἐσημείωσεν ἀληθῆ ἐποχὴν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοῦτος τῶν παρατηρήσεων, τὴν δύναμιν τῆς συνθέσεως, καὶ τὴν ἀπροσμάχτην ἰσχὺν τῶν συλλογισμῶν του.

Δὲν προτίθεται νὰ συζητήσω ἐνταῦθα, οὐδὲ συνοπτικῶς κἂν νὰ ἐκθέσω, τὰς θεμελιώδεις ἰδέας τοῦ ἐξόχου συγγραφέως τῆς «Καταγωγῆς τῶν εἰδῶν» ὅσα παραθέσῃ μόνον, ἐλάχιστά τινα ψυχία, ἐξ ὧν ἀμείωτοτερον ἐνδιαφέρουσι τὸ θέμα ἡμῶν.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὴν ἐξ ἐνός καὶ μοναδικοῦ κορμοῦ καταγωγὴν τῶν τῶσφ διαφόρων φυλῶν τῶν κατοικιδίων ἡμῶν ζώων. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τῶν φυλῶν διακρίνονται ἀπ' ἄλλῃλων, διὰ χαρακτηριστὶστας, τοῦλάχιστον, σπουδαϊότητος, πολλαῖς δὲ καὶ μεγάλαις τέραις, ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὅποιων βασιζόνται αἱ διακρίσεις τῶν εἰδῶν. Βλέπομεν, διὰ τῶν ἰδίων μας ὀφθαλμῶν, τυχαίως παραλλαγὰς τοῦ ἀρχικοῦ τύπου,

τερητοῦδης σχεδὸν δύνανται τις νὰ εἶπῃ, πρώτης τάξεως, μονιμοποιουμένας καὶ κληρονομικῶς μεταδομένας καὶ διαωνιζομένας εἰς γενεὰς, αἵτινες εἶναι κατὰ θεμῶν, λίαν ἀξιοσημείωτον ἐπίτοις, διάφοροι τῶν γεννητόρων τῶν. Κατὰ τὸ 1770, ἐν Ἀμερικῇ, ταῦρος τις, γεννηθεὶς τυχαίως, ἄνευ κεράτων, ἐγένετο κορμὸς φυλῆς βοῶν ἀκέρων, ἧτις μέχρι τοῦδε διατηρεῖται καὶ πληθύνεται καὶ ἡμεῖς μὲν, εὐρεθέντες αὐτόπαι μάρτυρες τοῦ γεγονότος, τὴν ὀνομαζόμεν φυλὴν, καὶ οὐκ εἶδος, ἀλλ' ἄνευ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, τις φυσιολόγος, συναντῶν βόας ἀκέρους, εἰς τὰ ἀνασκαλευσμένην γωνίαν τῆς γῆς, θά εἰδοτάζε νὰ καθορίσῃ ἐξ αὐτῶν, εἶδος ὅλος ἰδιαίτερον, ἢ μᾶλλον καὶ τι πλέον τοῦ εἴδους, ἐν γένος; Καὶ πῶς εὐλόγως δὲν διακρίνομεν ἡμεῖς οἱ ἰδιοί, βοῶν, προβάτων ἰππων, κυνῶν, φυλάς, τὰς ὅποιας διακρινόμεν ἐν ἀνθρώποις, ἢ τροποποιεῖ, ἢ μεταβάλλει διαφοροτρόποις, διὰ τῆς ἐπιτηδεωτικότητος του, καὶ συμπῶνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκας;

Ἐυταῦθεν δὲ καὶ παρήχθη ἀληθῆς βιομηχανία, ἧτις πράγματι δύνανται νὰ ὀνομασθῇ δημιουργικὴ, καὶ ἀποτελεῖ ἕνα τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς ἀγρονομικῆς οἰκονομίας, βιομηχανία, εἰς τὴν ὅποιον οἱ Ἄγγλοι, θά ἦναι πάντοτε διόξυκαλοι ὅλου τοῦ κόσμου!

Ἡ δυνάμην νὰ παραθέσῃ πλήθος καὶ ἄλλων παραδειγμάτων, ἀλλὰ θά ἐκλέξω ἐν καὶ μόνον, λαμβάνων αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀθανάτου βιβλίου: Περὶ καταγωγῆς τῶν εἰδῶν. Ἐν Ἀγγλίᾳ κυριαρχεῖ ὁ συρδὸς τῆς ἀνατροφῆς πλήθους φυλῶν περιστέρων, ἐπικρατεῖ δὲ μετ' ἐκείνου τοῦ εἴδους τῆς κινίκης, ἀλλὰ καὶ νοτήμονος ἐπιμανθῆς, ἧτις ζωογονεῖ μεταξὺ τῶν ἐκινῶν τέκνων τῆς Ἀλθιδόνος, τοιαῦτα εἶδη ψυχρογονίας τὸ δὲ πρᾶγμα ἔβηκε μέχρι τοῦ νὰ δώσῃ ἀφορισμὴν συστάσεως ποικιλομόρφων συλλόγων περιστεροτρόφων.

Λοιπὸν, ὁ Δαρβίνος ἔκκειν ὅλος ἰδιαίτερον μελέτην τῶν ποικίλων φυλῶν τῶν πτηνῶν τούτων, καὶ εὖρεν, ὅτι ἡ ποικιλία αὐτῶν φθάνει ἀληθῶς μέχρι τοῦ θαυμασίου. Τὸ χῶμα, τὸ χρώμα καὶ ἡ ποιότης τῶν πτερῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν οὐραίων πτερῶν τῶν, ἡ ἀναλογία τοῦ μεγέθους τῶν πτερῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν σπονδύλων, αἱ χαρακτηριστικὲς τῶν κινήσεων, τῶν στέρνων, αὐτὰ τῶν τῆθ, τὸ πᾶν παραλλάσει ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην φυλὴν, οὐδεὶς χαρακτηριστὴρ μὲνι σταθερὸς, ἐξ ἐκείνων, οὐτε εἶδος ἔργου: τὴν μεγαλειτέραν ἀξίαν, ὡς διακριτικὰ τοῦ ὀρνιθολογικοῦ εἴδους.

Οὗχ ἤττον ὅμως, δὲν δυνάμεθα εἰπεῖν, ν' ἀναχωρήσωμεν τὴν καταγωγὴν ὅλων αὐτῶν τῶν φυλῶν, ἐξ ἐνός μοναδικοῦ εἴδους, τοῦ τῆς ἀρχίας περιστέρου ἢ τῶν τοίχων (Columba livia). Προσπαθήσατε ἤδη νὰ καταπεισθῆτε περὶ τοῦ συμπέρασματος τούτου ἀπλοῦν τινα ἐραστὴν τῶν πτηνῶν, ἕνα πτηνόφιλον, καὶ θ' ἀπαντήσατε τὴν αὐτὴν δυστροπίαν, τὴν αὐτὴν ἀρησίαν, οὐχὶ δ' ἐλάσσονος ἐνεργητικότητος, ἐκείνης: τὴν ὅποιαν δυνάμεθα ν' ἀνακινώμεν ἐκ μέσου φυσιολόγου τινὸς τῆς παλαιᾶς σχολῆς, ἐνώπιον τῆς λογικῆς καὶ συνεπεσπᾶτης ἰδέας, περὶ κοινῆς καὶ διαδοχικῆς καταγωγῆς τῶν περιστέρων αὐτῶν, ἐξ ἐνός μόνου, ἀλλὰ πλέον ἀπομακρυσμένου κορμοῦ, καὶ κοινοῦ δι' ὅλα τὰ εἶδη.

Ἀληθὲς εἶνε, ὅτι εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ποικιλίας τῶν εἰδῶν, τῶν κατοικιδίων ἡμῶν ζώων, παροεβαίνει πάντοτε ἡ ἐνεργεία τοῦ ἀνθρώπου, πλέον ἢ ἔλαττον ἀμεσοῦ, ἀλλοτε μεθοδικῇ καὶ ἄλλοτε τυχαίᾳ, ἀσυνείδητος. Ἄλλ' ὁ ἀνθρώπος εἰς τοιαύτας περιστάσεις, οὐδὲν ἄλλο πράττει, εἰμῆ θίγει εἰς ἐνεργεῖαν, ποδηγετεῖ, αἵτις φυσικὰ, ὅπως ἰδῆ ταχύτερον τ' ἀποτελέσματα τῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ σύμψηξις εἰς μονίμους φυλάς τυχαίων ποικιλῶν, δὲν ὑποκείται τόσον εἰς τὴν ὑπό τοῦ Δαρβίνου ἀποκαλούμενην ἀνθρώπινον ἐπιλογὴν ἢ

ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν φυσικὴν ἐπιλογὴν, ἧτις εἰς τὸν νόμον τῆς διατήρησεως, ἐκείνων ἐκ τῶν ποικιλιῶν τοῦ τύπου, τὰς ὅποιας ὑποδοχθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως ὑπερσιχῶσι καὶ ἐπιτόχουσι, κατ' ἴδιον τινὰ τρόπον, ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι.

Ἀλλὰ, τὰ συστηματικὰ ταῦτα ἀθροίσματα, πάντοτε πλέον περίπλοκα, τὰ ὅποια οἱ φυσιολόγοι ἀποκαλοῦσι ποικιλίας, εἶδη, γένη, οἰκογενεῖαι, τάξεις, κλάσεις, εἶναι δημιουργήματα τοῦ νοῦ μας, ὅπως οἱ λόγοι, τὰ τάγματα, τὰ συντάγματα καὶ αἱ μεραρχίαι τῶν στρατιωτικῶν ὀργανισμῶν. Ἡ ἔκτασις ἐκάστου τῶν ἀθροισμάτων τούτων ἐγένετο κατ' ἀρχὴν τινα, καὶ ἐκανονίσθη ἀπὸ ἰδιαίτερας ἀπόφθεως τοῦ συνθέσαντος ταῦτα, καὶ διὰ λόγους τοὺς ὅποιους ἕκαστος θεωρεῖ ἐπιβληλλόμενος, κατὰ τὰς ἰδέας του. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἀνεκὸν ἦσαν σύμφωνοι οἱ φυσιολόγοι: ὅπως εἰδόντες δὲ καὶ ἐπὶ τινος ἀξιώματος, συνεφώνησαν καὶ εἰς τὸ εἶπε:—ὅτι τὰ εἶδη ὑρίστανται ἐκ φύσεως καὶ μάλιστα ἔκαμον καὶ τι πλέον, περιέπλεξαν καὶ ἐπεσημοποίησαν τὸ ἀξίωμα τούτο, μεταφράσαντες αὐτὸ διὰ τῆς ἐκ παραδόσεως, καὶ ἱερᾶς τρόπου τινὰ, ἐν ταῖς σχολαῖς, φράσεως—τὸ σαυτὰ τὰ εἶδη, ὅσα καὶ ἀπ' ἀρχῆς εἶδη μετ' αὐτῶν ἔσαν. Κατόπιν ὅμως, ἐν τῇ πράξει, πολὺ συχνὰ εὐρέθησαν ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ διακρίνωσι μετ' ἀκρίβειας τὴν φυλὴν ἀπὸ τοῦ εἶδους. Μεταξὺ δύο εἰδῶν, καὶ ἀρχῆς πολλῶν

1) Σ. Σ. Ὁ κτηνοτρόφος ἐκλέγει ἐκ τοῦ ἐσμοῦ τῶν ζώων του, ἐκεῖνα τὰ ἄτομα, ἅτινα γεννῶνται μετὰ ἰδιότητων, αἱ ὅποια συμπερούσι νὰ διακινῶσιν καὶ περιορίζῃ τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν ἄλλων ἰδῶν ἐν παραδειγματῆς καλουμένης ἀνθρώπινῆς ἐπιλογῆς. Ἀλλ' ἐκτός τῆς ἀνθρώπινῆς ἐπιδράσεως καὶ διὰ μόνῃς τῆς ἐλευθερίας ἐπιρροῆς τῆς φύσεως, πᾶν εἶδος εἶνε ὑποκειμένην νὰ παρουσιάσῃ ποικιλίαν κατὰ διαφόρους διεθνήσεις. Μεταξὺ τῶν ποικιλιῶν αὐτῶν, θά εὐρεθῶσιν τινές, αἱ ὅποια θά διακρίνωσιν διὰ τινα χαρακτηριστῶν, ἰδιαίτερα ὠφέλεις καὶ ἡ ὅποια θά διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν σχηματισθεῖσαν ποικιλίαν ὁ νόμος τῆς τοιαύτης διακινῶσεως εἶνε ὁ οὐκ τοῦ Δαρβίνου ὀνομαζόμενος—τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς. «Ὅταν βλέπωμεν, λέγει ὁ Δαρβίνος, ἕντοιμα τρεφόμενα ἐκ φύλων, νὰ λαμβάνωσι σχεδὸν πάντοτε τὸ πρᾶσιον χρώμα, ἀλλὰ δὲ τρεφόμενα ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν φυτῶν, λαμβάνονται τὸ σταχυόχρου εἰς διαφόρους ἀποχρώσεις, τὸν τετραχὺ τῶν Ἀλπεων, λευκαίνοντο ἐν καιρῷ γαμβίας, τὸν τετραχὺ τῆς Σκωτίας χρώματος τῆς ζῆρας καλῶμα, τὸν δὲ κοινὸν τετραχὺ χρώματος εἰρικής, δὲν πρῆπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τοὺς ἰδιαίτερους αὐτοὺς χρωματισμοὺς τοὺς λαμβάνουσι πτηνὰ τινα καὶ ἕντοιμα ὡς χρησίμου εἰς τὰ εἶδη ταῦτα, διότι τὰ προστατεύουσι κατὰ τὴν κινῶσιν, τοὺς ὅποιους διατρέχουσιν; Ἄν οἱ τετραχὺ δὲν κατατρεφόντο συγγάμις, κατὰ τινὰς περιόδους τῆς ζωῆς τῶν, θά ἐπληθύνοντο εἰς τὸ ἄπειρον ἄνωρίζοντο, ὅτι τ' ἀρπακτικὰ πτηνὰ τοὺς καταδιώκουσι δραστηρίως, ἀσπονδοτέρους δ' ἐχθροὺς τῶν χρωμῶν τοὺς ἱεράκας, ὀδηγουμένους κατὰ τῆς βορᾶς τῶν ὑπὸ τῆς ὀφύτητος τῆς ὀρασεως τῶν Πιστεύω λοιπὸν ἐγώ, ὅτι ἡ φυσικὴ ἐπιλογὴ εἶνε τὸ αἶτιον τοῦ προσαρμόζοντος τὸς χρωματισμοὺς ἐκάστου τῶν προσηθέντων εἰδῶν τῶν τετραχῶν, ἧτις καὶ ἐξηκολούθησε κατόπιν νὰ ἐπενεργή, ὅπως καταστήσῃ τὸν χαρακτήρα τούτων μόνιμον. Δι' ἀναλόγους δ' αἵτιες ἀποσείουσιν εἰς τινὰς χρώμας ν' ἀνατρεφῶσι λευκὰς περιστέρους, καθόσον εἶναι μᾶλλον ἐκτεθειμέναι, ὡς ἐκ τοῦ χρώματος, νὰ γίνωνται εὐκόλος βορὰ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων.»

(Darwin, Origine des espèces, 1882, σελ. 91.)

καλῶς διακρινόμενων, ἀνακαλύπτονται συχνότατα, πρὸς δυσκολίαν τῆς εἰς συστήματα διακρίσεως τῶν, διάμεσοι ποικιλία, μόνιμοι δὲ, τὰς ὅποιας οἱ φυσιολόγοι ἤρχισαν ἤδη νὰ ὀνομάζωσιν εἶδη Δαβί νειαι.

Τέλος, τὸ τελικὸν συμπέρασμα τούτων εἶνε, ὅτι καὶ τὸ περίφημον αὐτὸ ἀξίωμα μετέθῃ πρὸς συνάντησιν καὶ τῶν πολλῶν ἄλλων καταβρυματισθέντων φαντασιακοπημάτων τοῦ ἐλευθεροῦ, λεγομένου συλλογισμοῦ. Φυσιολογικὸς προσδιορισμὸς τῶν εἰδῶν εἶνε ἀδύνατος, καὶ ἤδη δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμιλώμεν, εἰμῆ περὶ συστηματικῶν εἰδῶν, περὶ εἰδῶν, κατὰ συνθήκην ὀρίζομένων ἐκεῖνα τὰ ὅποια συνηθίζομεν νὰ ὀνομαζόμεν φυλάς ἢ ποικιλίας, εἶνε ἐναρχόμενα εἶδη ἐκεῖνα δὲ τὰ ὅποια λέγομεν εἶδη, εἶναι καλῶς διακρινόμενα ποικιλία, καὶ προπαντὸς ἐπιθετικῶς ἐκείνη, ὡς μακροκρυμένης καὶ ἀρχαίας καταγωγῆς.

Ἐπὶ τέλους, τὸ σύνολον τῶν δημιουργηθέντων εἰδῶν, δύνανται νὰ παρασθῆ δι' ἐνός δένδρου ὁ πρᾶσινο κλάδος τοῦ ἔτους, εἶναι τὰ ὑφιστάμενα εἶδη, οἱ ὀφθαλμοὶ παριστώσι τὰς ποικιλίας ἢ φυλάς, ἢ μ' ἄλλας λέξεις, τὰ μέλλοντα εἶδη, οἱ ζυλώδεις κλάδοι, τῶν προσηθέντων εἰδῶν, εἰσὶ τὰ παρελθόντα εἶδη, οἱ κορμοὶ δηλαδὴ τῶν ὑπαρχόντων εἰδῶν, μεταξὺ δὲ τῶν κλάδων τούτων, οἱ ἀποσηρανθέντες βλαστοὶ καὶ ἀποπνιγέντες ὑπὸ τῶν ἄλλων, τὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Δαρβίνου ὀνομαζόμενον, περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν, ἄνευ διαδοχῆς ἐκλείφοντα εἶδη. Ἄς προσπαθήσωμεν λοιπὸν, νὰ ἐφαρμόσωμεν τοὺς συλλογισμοὺς αὐτοὺς, ἐπὶ ἐνός μόνου αντικειμένου, τοῦ κόμβου οὕτως εἰπεῖν, τοῦ σπουδαίου ζητήματος, τὸ ὅποιον προτιθέμεθα νὰ συζητήσωμεν.

Παρὰ τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Πιθήκων, τρεῖς εἶναι οἱ διακρινόμενοι διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀνθρώπου προσημοίωσίν τῶν, οἱ λεγόμενοι ἀνθρώποειδῆς πιθήκοι, εἶναι δὲ οὗτοι, ὁ Οὐραγκουτάγγος τῆς Βορνεοῦ, ὁ Χιμπαντζῆς τῆς Γουινέας καὶ ὁ Γορίλλας τῆς Gabon (Γαλλικὴ ἀποικία ἐν τῇ Ἰσημερινῇ Ἀφρικῇ). Ἄπαντες οὗτοι, ὑπερέχοντες τῶν ἄλλων πιθήκων διὰ τὰς μεγάλας τῶν διαστάσεις, τὴν ἕλκεψιν τῆς οὐρᾶς, τῶν παραγναθῶν σάκκων, τῶν παραπυγίων τύλων, καὶ διὰ τὸ μεταξὺ, ὀρθίου καὶ τετραποδητῆ, βαδίζειν ἐν καιρῷ τοῦ ὅποιου, δὲν θέτουσι κατὰ γῆς τὰς παλάμας τῶν χειρῶν, ἀλλὰ τὴν ῥαχίν τῶν συγκεκριμένων δακτύλων τῶν. Ἐκαστον τῶν τριῶν τούτων κοινῶν ὀνομάτων ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐν καὶ μοναδικὸν εἶδος κατὰ τὴν γενικὴν τῶν φυσιολόγων γνώμην, ἂν καὶ ὁ Blight θέτει τέσσαρα διακεκριμένα εἶδη Οὐραγκουτάγκων, ὁ Daverniog δύο χιμπαντζῆδων, καὶ ὁ Du-Chaillou, ἀξιοπιστίαι ὀλίγον ὑποπτος τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ δύο εἶδη τοῦ αὐτοῦ γένους ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο δύνανται νὰ λυθῇ ἐν τῇ πιθανότητι ἄλλων τόσων φυλῶν, ἢ εἰδῶν τοῦ μέλλοντος, ἀπογόνων κατὰ φυσικὴν ἐπιλογὴν ἐξ ἐκάστου τῶν τριῶν συστηματικῶν εἰδῶν, τῶν κοινῶς παραδεγμένων.

Οἱ ἀνωτέρω τρεῖς ἀνθρώποειδῆς Πιθήκοι, καθὼς εἶδομεν, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ἡμισφαίριον, τὸ ἡμισφαίριον ἐκεῖνο, ἐν τῷ ὁποίῳ δέον ν' ἀναζητηθῇ ἡ κοίτης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τιθεμένων δὲ κατὰ μέρος τῶν πιθήκων τῆς Ἀμερικῆς, οὐτείας ἀποτελοῦσιν ἰδιαίτερον σῶρον, καὶ σχετικῶς κατώτερον, οἱ ἄλλοι πιθήκοι δύνανται νὰ συσσωματωθῶσιν οὕτω πως, ὥστε ν' ἀπαρτίσωσι τρεῖς σειράς, ἀποληγούτας εἰς τὸ ἰδιαίτερον μιᾶς ἐκάστου ἀνθρωπομορφῶν εἰδος, οἱ Βαβουίνοι συνδέονται πρὸς τὸν Γορίλλαν, οἱ Μακάκοι πρὸς τὸν Χιμπαντζῆν, οἱ Κερκοπίθηκοι δὲ, οἱ Σεμονοπίθηκοι καὶ οἱ Γίββωνες πρὸς τὸν Οὐραγκουτάγκον.

(Ἔπεται συνέχεια)
Κατὰ μετάφρασιν Ἀντιγόνοῦ Η. Πολυμέρη ἱατροῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝΟΣ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὸ περιεργότατον φαινόμενον τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πνεύματος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος, ἐν Καλάμαις, καὶ τῶν ἀνακοινώσεων, τὰς ὑποίας ἔκαμε τοῦτο ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιολύτων πολιτῶν τῶν Καλαμῶν, ἐπιστημόνων, ἰατρῶν, δικηγόρων καὶ δημοσιογράφων.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ πνευματιστικὴ συνεδρίασις ἐξηκολούθει, οἱ παριστάμενοι παρεκάλεσαν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀειμνήστου Ἰζάνε, πρῶτον βουλευτοῦ. ὅπως φέροι αὐτοὺς εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀειμνήστου Ὁθωνος.

Τὸ μεσάζον πρόσωπον ἤρώτα:

- Ἦλθες πνεῦμα;
- Μάλιστα. τοῦτο ἀπήντησεν.
- Γράψε, παρακαλοῦμεν, τὸ ὄνομα σου;
- Ἑλλήνων Βασιλεὺς, Ὁθων, ἐκθρονισθείς.
- Προσκυνοῦμεν τὴν ἱερὰν μνήμην σου, εἶπομεν πάντες πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πνεύματος τοῦ ἀειμνήστου Ὁθωνος.
- Εὐχαριστῶ.
- Ἐπιτρέπετε, Μεγαλειότατε, νὰ ἀποτείνωμεν ἐρωτήσεις περὶ τῆς πατρίδος μας;
- Μάλιστα.
- Θὰ προσεύσῃ, μεγαλειότατε, ἡ Ἑλλάς;
- Μάλιστα.
- Μετὰ χρόνον μακρὸν ἢ ὀλίγον;
- Μετὰ 22 ἔτη.
- Θὰ πολέμησῃ τὸ ἔθνος μας, μεγαλειότατε;
- Θὰ πολέμησῃ.
- Τὸ ἀποτέλεσμα;
- Νίκη.
- Μήπως σὰς ἐπειράξαμεν, μεγαλειότατε, ἐρωτῶμεν.
- Ὁχι, ἀπαντᾷ ταχέως καὶ μετὰ μεγάλα γράμματα.
- Αἰσθάνεσθε ἤδη εὐχαρίστησιν νὰ συζητήτε μεθ' ἡμῶν;
- Μάλιστα.
- Ἡ εὐχαρίστησις ἐκ τῶν προσώπων μας πρέχεται ἢ διότι εἴμεθα Ἑλληνες;
- Εἶσθε Ἑλληνεῖς μου!
- Ἐπιθυμοῦμεν λοιπὸν νὰ συνεχίσωμεν τὴν συνομιλίαν;
- Μάλιστα.
- Περὶ τίνος ἀντικειμένου μεγαλειότατε;
- Διὰ τὴν Ἑλλάδα.
- Γνωρίζετε τὰ μέλλοντα γενέσθαι;
- Γνωρίζομεν.
- Πῶς τὰ γνωρίζετε;
- Ἐκ Θεοῦ.
- Τὸν βλέπετε τὸν Θεόν;

- Ὁχι, πνεῦμα ὁ Θεός!
- Καὶ ὑμεῖς δὲν εἶσθε πνεῦμα; Ἄν ναί, διατί δὲν βλέπετε τὸν Θεόν; Ἄν ὄχι, διατί δὲν σὰς βλέπομεν ἡμεῖς;
- Θεὸς θεᾶται ἀθέατος.
- Ὅλα τὰ πνεύματα προγυρῶν τὰ μέλλοντα;
- Ὁλίγα.
- Ποῖα εἶναι ταῦτα;
- Τὰ ἐν Παραδείσῳ.
- Ἄφ' οὗ γινώσκετε μεγαλειότατε, τὰ μέλλοντα, δύνασθε νὰ μᾶς κάμητε σχετικὰς ἀνακοινώσεις διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος;
- Μάλιστα.
- Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος θὰ ζήσῃ πολλὰ ἔτη.
- Πολλά.
- Θὰ βελτιωθῇ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἡ Ἑλλάς;
- Κινεῖται σπασμωδικῶς, χωρὶς οὐδὲν νὰ γράφῃ.
- Ἀρνεῖσθε νὰ ἀπαντήσητε;
- Ἄρνούμαι.
- Ἐὰν σὰς ἐκουράσαμεν, μεγαλειότατε, ζητοῦμεν συγγνώμην. Δύνασθε νὰ διατάξητε νὰ διακόψωμεν.
- Ὁχι, Ὁχι.
- Εἶναι δυνατόν, πνεῦμα τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, νὰ μοὶ δώσητε συστημτικὴν συνέντευξιν χρήσιμον εἰς τὴν ιδιότητά μου; Ἐρωτᾷ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Θάρρους».
- Μάλιστα.
- Ὡστε μὲ γνωρίζετε, Μεγαλειότατε;
- Ὁχι.
- Γνωρίζετε τὸ ἐπάγγελμα μου;
- Δικηγόρος, διευθυντὴς «Θάρρους».
- Στέργετε λοιπὸν νὰ δώσητε δημοσιογραφικὴν συνέντευξιν, μεγαλειότατε;
- Εὐχαρίστως.
- Νὰ τὴν δημοσιεύσω;
- Μάλιστα. Μάλιστα, (ταχέως καὶ μεγάλῳ γράμμασι).
- Ἡ συνέντευξις αὕτη θὰ ὠφελήσῃ μεγαλειότατε;
- Ὁλίγον.
- Διατί, ἄραγε;
- Ἄπιστος κόσμος.
- Ὡστε δὲν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ τύπος περὶ τῆς συνεντεύξεως ταύτης;
- Ἀδιάφορον, ὁμιλῶν δὲν πείθει.
- Λοιπὸν, Μεγαλειότατε, εὐαρεστήθητε ν' ἀρχίσωμεν τὴν δημοσιογραφικὴν συνέντευξιν;
- Ἀρχίζομεν.
- Δύνασθε, Βασιλεῦ, νὰ γράφητε καὶ ἡμεῖς ἀντιγράφομεν.
- Γράφω καὶ γράφετε.
- Καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα γράμματα ὡς ἐξῆς.

- Ἑλλήνων Ὁθων Βασιλεὺς, ἐκθρονισθείς.
- Πόλεμος 1914 Σμολένσκης. — Ἑλλάς μου γλυκεῖα, διατί μὲ ἐξεθρόνισες;
- Τί σηκώνουν, Μεγαλειότατε αἱ αὐαί ἀρτηροὶ αὐταὶ φράσεις;
- Ἐμάθετε ὅ,τι ζητεῖτε.
- Αὕτη εἶνε ἡ συνέ-τευξις, τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσωμεν;
- Ὁχι.
- Τότε τί εἶνε αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐγράψατε;
- Ὁ τίτλος τῆς συνεντεύξεως.

(Καὶ ὁτις αἱ ἀκατάληπτοι καὶ ἄσχετοι πρὸς ἀλλήλας φράσεις, χωριζόμεναι, ὡς ἂν, διὰ κεραιῶν — ἀποτελοῦσι τίτλον ἐνδιαφερότατον τῆς μετὰ τῆς τοῦ Βασιλέως συνεντεύξεως).

- Εὐαρεστεῖται ἡ Μεγαλειότης σου, βασιλεῦ, νὰ συνεχίσῃ τὴν συνέντευξιν;
- Ἐρωτήσατε.
- Τί νὰ ἐρωτήσωμεν;
- Ἐρωτήσατε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τίτλου.
- Ἐπὶ τοῦ πρώτου παρατίτλου μεγαλειότατε ἐπιθυμοῦμεν νὰ σὰς ἐρωτήσωμεν ἱστορικὰ γεγονότα.
- Μάλιστα, ἐρωτήσατε.
- Τοιαύτας ἐρωτήσεις, Μεγαλειότατε, εἰ αὐτοῖς δύσκολον νὰ σὰς ἀποτείνωμεν. Θὰ σὰς κουράσωμεν ἴσως ἐπὶ ματαίῳ. Εὐαρεστηθῆτε νὰ μᾶς εἴπητε, προτιμᾶτε νὰ διακόψωμεν διὰ σήμερον καὶ νὰ σὰς ἐρωτήσωμεν αὔριον, ἀφ' οὗ ἀνασκοπήσωμεν τὴν μεγάλην ἱστορίαν σας ἢ ἐπιθυμοῦτε νὰ ὑπαγορεύσητε ἀμέσως; Ἐὰν προτιμᾶτε τὸ δεύτερον, ἀπαντήσατε μετὰ τὴν λέξιν γράψατε, ἂν τὸ πρῶτον διὰ τῆς λέξεως διακόπτομεν.
- Διακόπτομεν.
- Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εὐαρεστήθητε, Βασιλεῦ, νὰ ὀρίσητε εἰς ποῖον μέρος καὶ κατὰ ποῖον ὥραν θὰ δεχθῆτε τὴν μεθ' ἡμῶν ἐπικοινωνίαν.
- Εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, τὴν πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν αὔριον.
- Θὰ εἴμεθα, Μεγαλειότατε.
- Καλῶς.
- Τοῦ θείου πνεύματος τῆς Ἰμετέρας Μεγαλειότητος λάτρετε γονυπετοῦμεν πρὸ τῆς ἱερᾶς σκιάς σου, Βασιλεῦ.
- Εὐχαριστῶ. Ζήτω Ἑλλάς μου.

Δύο ἐκ τῶν πέντε παρισταμένων θακρῶσαι καὶ κύπτοντες εἰς τὴν Τράπεζαν, καταφιλοῦσι τὰς τελευταίας λέξεις.

— Διὰ τὴν Ἑλλάδα.

- Ἐπιθυμοῦμεν λοιπὸν νὰ συνεχίσωμεν τὴν συνομιλίαν;
- Μάλιστα.
- Περὶ τίνος ἀντικειμένου μεγαλειότατε;
- Διὰ τὴν Ἑλλάδα.
- Γνωρίζετε τὰ μέλλοντα γενέσθαι;
- Γνωρίζομεν.
- Πῶς τὰ γνωρίζετε;
- Ἐκ Θεοῦ.
- Τὸν βλέπετε τὸν Θεόν;

Συνάντησις δευτέρα.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, τὴν πέμπτην ἀκριβῶς μετὰ μεσημβρίαν ὥραν προσήλθομεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ κ. Κ...

Εἴμεθα τὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ δύο νέα. Εἰς δικηγόρος καὶ εἰς ἱατρός, ὁ μὲν πρῶτος ἐκ τῶν

μᾶλλον ὑσπίστων πρὸς τὰ γραφόμενα, ὁ δὲ δεύτερος προσελθὼν, ἵνα ἴδῃ καὶ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον.

Ὁ δεύτερος εἶνε ὁ ἱατρός κ. Γεώργ. Παλαμάρας, ὅστις βραδύτερον ἐκάλεσεν ἕτερα πνεύματα καὶ συνδιελέχθη.

Εἴμεθα λοιπὸν ἐν ὄλῳ ἐξ πρόσωπα παρόντα, πλὴν τοῦ μεσάζοντος. Ἐκλείσθη τὸ μεσημβρινὸν παράθυρον καὶ ἐλάβομεν ὅλοι θέσεις περὶ τὴν μεγάλην τράπεζαν.

Ὁ ἔρωτος τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ μεσάζων ἐθήκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ τραπέζου καὶ ἀμέσως χωρὶς νὰ ἐρωτήσωμεν κινεῖται τοῦτο καὶ γράφει:

- Ὁθων. Χαίρετε. Ἑλληνεῖς μου.
- Ἐπαναλαμβάνομεν, μεγαλειότατε, τὴν διακοπιᾶσαν συνέντευξίν μας.
- Μάλιστα. Εἶμαι πρόθυμος.
- Διατί, Μεγαλειότατε, ὁ Λεοπόλδος, ὁ ζητηθείς ὡς πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὸ στέμμα;
- Διότι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου τὰ ὄρια ἦσαν μικρά.
- Ἀντέταξε τοῦτο ὡς λόγον;
- Μάλιστα. Δι' ὑπομνήσεως πρὸς τὰς προστατρίδας Δυνάμεις.
- Παῖται ἦσαν τότε αἱ προστάτριάς;
- Αἱ γνωστὰί Δυ αἰμαὶ Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ρωσία.
- Τί ἀπήντησαν αἱ Δυνάμεις εἰς τὸ ὑπόμνημα;
- Τὸ ἐδέχθησαν.
- Τότε, διατί δὲν κατήλθεν ὁ Λεοπόλδος. Δὲν ἤθελε ν' ἀναλάβῃ τὸ βᾶρος ἢ ἐθεώρει αὐτὸν ἀνεπαρκῆ;
- Ἀνεπαρκῆ.
- Τί ἡμερομηνίαν φέρει ἡ περὶ Ἑλλάδος Συνθήκη, δι' ἧς ἐξελέγητε Βασιλεὺς;
- 25 Ἀπριλίου 1832 (παλαιὸν ἔτος).
- Μεταξὺ ποίων συνετάχθη ἡ Συνθήκη;
- Μεταξὺ τῶν προστατρίδων Δυνάμεων καὶ τῆς Βαυαρίας.
- Ἐν Ἑλλάδι ποτε ἀνεγνωρίσθητε, Μεγαλειότατε;
- Ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τὴν 26ην Ἰουλίου 1832. Εἶθε νὰ μὴ ἐψηφίζομαι!
- Διατί, μεγαλειότατε;
- Πικραὶ ἀναμνήσεις!
- Σὰς εὐηρέστησεν ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων;
- Πολλὴ, ἀμέσως.
- Σὰς εὐηρέστησε Βασιλεῦ, διότι ἐπεθυμοῦτε τὸ στέμμα ἢ διότι ἠγαπᾶτε τὴν Ἑλλάδα;
- ἠγαπῶν τὴν ἀρχαίαν, ἐθαύμασα τοὺς ἀγῶνας τῆς νέας, ἐλάτρευσα τὴν Ἑλλάδα μας,

— Πότε άνεχωρήσατε, μεγαλειότατε, εκ Μονάχου ;

— Τήν 24 Νοεμβρίου 1832 κατήλθον πλήρης ελπίδων τών Ανακτόρων.

— Έπραγματώθησαν αι ελπίδες σας ;

— Φευ ! Είδον δειφρον γλυκύ μεταβληθέν εις σκληράν πραγματικότητα.

— Οί Έλληνες πώς έχαιρέτησαν τήν έκλογήν του Βασιλέως των ;

— Καλώς. Ένθουσιωδώς.

— Πώς μεταβλήθησαν κατόπιν, μεγαλειότατε.

— Όπως μεταβάλλεται ό κόσμος και οι άνθρωποι ! Γνωρίζει ό Θεός.

— Είς τήν Ελλάδα κατήλθετε μόνος, μεγαλειότατε ;

— Όχι.

— Μετά ποιών κατήλθετε ;

— Μετά στόλου πολλών πλοίων.

— Πόσα πλοία σας συνέδευσαν τιμητικώς.

— Τριακοντα, όχι όμως μόνον προς τιμήν.

— Διά τίνα άλλον λόγον συνηκολούθησαν τόσα πλοία ;

— Έφερον Βαυαρικών στρατών.

— Πόλυν ;

— Τρία συντάγματα πεζικού και άναλόγους δυνάμεις άλλων όπλων.

Η Αντιβασιλεία.

— Έθικαστεύετε μόνος και άμέσως, μεγαλειότατε ;

— Όχι : δι' αντιβασιλείας.

— Πείσι τήν άπετέλουν τήν αντιβασιλείαν ;

— Αρμυραμπερ, Μαίσερ, Έυδεκ.

— Πώς διόκησε τήν Ελλάδα ή αντιβασιλεία ;

— Κακώς.

— Έβλαψε τήν Μεγαλειότητά Σας ή κακή διαχείρισις της Αντιβασιλείας ;

— Μάλιστα.

— Διατί έβλαψε, Μεγαλειότατε ;

— Έμείωσεν ελπίδας Έλλήνων επί θρόνον.

Έδημιούργησεν έχθρους άδιαλλάκτου, παριούσα τους άγωνιστάς.

— Αλλά, βασιλεύ, ή ιστορία άποδίδει και έτερον σφάλμα εις τήν Αντιβασιλείαν. Τήν συγκομιδήν πολλών ξένων εις τήν Ελλάδα, καταλαβόντων τά άνώτερα αξιώματα. Είνε τούτο άληθές ;

— Είνε άληθές τούτο, άλλ' ήτο άνάγκη.

— Όστε δέν ήτο σφάλμα ;

— Όταν ύπάρχη άνάγκη δέν καταλογίζονται τ' άποτελέσματα.

(Έπειτα τό τέλος)

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Μοναδική ειπε εν τή ιστορία ή Ιαπωνική μεταρρυθμισις.

Ουδέποτε υπήρξεν έθνος με βίον πλέον τών είκοσι αίωνων, τό όποιον να ήρηθή τελείως τας παραδόσεις του, τούς νόμους του, τά ήθη του. τας συνηθείας του, δια να προσλάβη νέον χαρακτηρισρα, νέον πνεύμα, νέαν ψυχήν και να καταστή έντελώς νέος λαός.

Οί υπήκοοι του Μικάδου δέν έμειναν έχαριστιμένοι δανεισθέντες από τόν δυτικόν πολιτισμόν μόνον τά κοινοβουλευτικά ήθη, τόν όπλισμόν και τήν στρατιωτικήν οργάνωσιν, άλλα μετά του αυτού ζήλον επέπεσαν και εις τά φιλολογικά άριστουργήματα της Εδρώπης, όπως και εις τά τηλεβόλα, τά ταχυβόλα και τά θωρηκτά πλοία.

Οία δέ διαφορά υφίσταται μεταξύν του αρχαίου πολεμιστού Σαμουράι, όστις έφερεν εις τήν ζώνην δύο χαλκά ξίφη, τά όποία ήτο έτοιμος να χρησιμοποιήση προς αυτοκτονίαν και του λαμπρού αξιωματικού του Ιαπωνικού στρατού του μεμνημένου εις δια τά μυστήρια της νεωτέρας τακτικής και υπερηγάνου δια τας χροσάς έπωμίδας του η αυτη ακριβώς υφίσταται διαφορά και μεταξύν του αρχαίου πτωχού συγγραφέως, μάτην ζητούντος εν τή συνισκία της Κάνδας εν Τόκιο να κερδίση τά προς τό ζήν διά τιμος πατέργου επαγγέλματος και του νεωτέρου Ιάπωνος μυθιστοριογράφου, όστις κερδίζει πλείστα όσα εκ των περιζητήτων έργων του.

Η μεταρροπή έπληρξε σιγμαιαία σχεδόν.

Πρό της μεταρροπής του 1867 τά μάλλον ανεπιτηγμένα πνεύματα του Κράτους του Ανατέλλοντος Ηλίον δέν εγνωρίζον τήν δυτικήν φιλοσοφίαν ή εξ έλοζίστων συγγραμμάτων τακτικής και στρατιωτικού οργανισμού, τά όποία παρέλαβον κατά τόν 18 αιώνα παρά τών Ολανδών και εκ δύο συγγραμμάτων του Καντίον. Τά έργα του φιλοσόφου της Κοπιόβεργης έπληξαν πράγματι τό πρώτον έρωπαϊκόν βιβλίον, όπερ εγνωρισάν οι Ιάπωνες εξ Αγγλικής μεταφράσεως.

Τι έμελλεν όμως να μείνη εκ των ιδεών του βαθέως μεταφυσικού από τήν διπλήν αυτην μετάφρασιν εκ της Γερμανικής εις τήν Αγγλικήν και εκ αυτης εις τήν Ιαπωνικήν ;

Τήν γερμανικήν φιλοσοφίαν ήκολούθησεν εκ του πλησίον ή άγγλική, οι δέ Ιάπωνες λόγιοι, οι όποιοι εθαύμασαν τήν μεγαλοφνίαν του Καντίον δέν επέδειξαν όλιγώτερον ένθουσιασμόν δια τά άριστουργήματα του Ερβέρτου Σπένσορ.

Έν τούτοις οι λόγιοι της άπω Ανατολής οι ανατραφέντες εν τή σπουδή των αξιωμάτων

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΥΓΛΩΤΤΙΑ

Ο χριστιανισμός άνήγειρε τό βήμα εκ του όποιου άπηγγέλθησαν αι υψισται άλήθειαι βροντώδη φωνή καθ' όλον τόν κόσμο, εξ ου τά αγιότατα της ήθικης μαθήματα κατέστησαν οικεία εις τό άμαλές πλήθος. Βήμα δεινόν ένώπιον του όποιου έταπεινούντο οι δυνάσται, όστινες έρρίπαν τας χειρας των έντός του αίματος των λαών. Βήμα ήρηνοποιόν και πολιεύχον, τό όποιον εύχ άπαξ παρέσχεν άσυλον τούς θανασίμοις έχθροίς αυτού βήμα ένώπιον του όποιου επί μακράν σειράν επών υπερησπίσθησαν συμφέροντα πανταχόθεν παραμειθέντα, και τό όποιον μένιν συνηγόρησεν αιώνίως υπέρ της μεταξυ του πτωχού κατά του πλουσιού, του ασθενοϋς κα' α του ισχυροϋ, διενέξεως, και του ανθρώπου εν γένει κατά του ιδίου έαυτου. Έν αυτώ έξευγενίζεται τό πέν και άποθεύεται ο ίεροκλήρυς ο διδάσκων και καταπλήττων άλληλεδιαδόχως τά πνεύματα, δύναται να δεικνύη αυτοίς τι μεγαλειότερον της δόξης και τρομακτικώτερον του θανάτου ; Παρουσιάζει εκ του ύψους του ουρανού μίαν αιωνίαν έλπίδα και φέρει αυτην εις τούς τάρους επί των όπων ο Περικλής δέν έφερεν ή δάκρυα και θλίψεις. Μάλιστα καθώς ο Ρωμαίος ρήτωρ έξεμνεί τούς όπαδούς του Αρεως, τούς πεσόντας εν τω πεδίω της τιμής, παρέχει εις τας ψυχάς αυτών τήν άθανάσιαν ταύτην, ήν ο Κικέρων δέν έτόλμα να χρηγή ή προς άνάμνησιν των. Έπικαλείται αυτον τόν θεόν όπως έξεσλήση τήν εύγνωμοσύνην της πατριδος. Η γεύσις της ήθικης, ή πείρα του κόσμου, τα μυστικά των παθών, άτινα άποτελοϋσι τήν ένδελεχή των φιλοσόφων μελέτην, ως και των ρητόρων, πρέπει να ώσιν εις χειρας του. Αυτός όφείλει να γινώσκη κάλλιον του φιλοσόφου της αρχαιότητος, όλους τούς ελιγμούς της ανθρωπίνης καρδιάς, πάσας τας έναλλαγάς των συγκινήσεων, όλα τα ελαίσθητα μέρη της ψυχής, εύχί όπως έξεγειρή τα σποδρά παθη, τά χυδαία ένστικτα, τας μεγάλας πυρκαϊές των παθών, άλλα να ειρηνεύη να καταπραύνη, να εξαλείψη τας ψυχάς. Ωπισμένος εναντίον των παθών χωρίς να δικαιούται να καλέση ουδέν εις βοήθειάν του, είναι υποχρεωμένος να δημιουργή εν νέον πάθος, εάν είναι επιτετραμμένον να όνομαση τις δια της λέξεως ταύτης τό βαθύ και υπέρχον αίσθημα, τό όποιον μόνον δύναται τό πέν να κατανικήση, τό πέν η' αντικαταστήση εν τας καρδιάς, τών θρησκευτικών ένθουσιασμόν, όστις όφείλει να προσδδη εις τόν βίον του, εις τας σκέψεις του, εις τούς λόγους του, τήν εμπνευσιν μάλλον ένός προφήτου ή τήν συγκίνησιν ένός ρήτορος.

Έκ του Γαλλικού Εϋστράτ. Ε. Φωτάκης φοιτητής Νομικής

Από του 1884 μέχρι του 1890 ή προκατάληψις υπέρ των νέων ιδεών υπήρξε τόσον ζωηρά, ώστε οι περιωνυμότεροι λόγιοι της Ιαπωνίας ήρχισαν να γράφωσιν άγγλικά μυθιστορήματα.

Και ο μόν Νάνσονι Σοϋδο έγραψε τας « Γυναίκας νέον ενθμού » βιβλίον άγγλοιαπωνικόν ήθών, ο δε αντίπαλος αυτου Φάμο Γάνο είνη το ιστορικόν μυθιστόρημα. Υπό τόν τίτλον « Κεϊκόων Βιδών » κρύπτεται εν έπεισόδιον των Θηρών, ήρωος του όποιον είναι ο Έπεμεινάνδας.

Ακολούθως ο Τακετάρο Γιαμίδα εις τό « Νάσσον Κουάσι » ήτοι « θερινόν διάσε » περιέγραψε τό έπεισόδιον του Απαίου Κλανδίου και της Βιργιλίας.

Η κατάχρησις εν τούτοις των Έλλήνων και Ρωμαίων έπέφερεν αντίδρασιν ο δε Ροχάν Κόχα, εις εκ των μεγαλειέτων συγγραφέων της νεωτέρας Ιαπωνίας ανέδειξε τήν φιλολογίαν « Γενρόκον », ή όποία ειπε επαναφορά της Ιαπωνικής κοινωνίας των φεουδαϊκων χρόνων, κατέστη δε πάραυτα δημοτικωτάτη παρά τω Ιαπωνικώ λαώ.

Έν τούτοις τό 1903 έπληρξεν αίσιον δια τούς μεταφραστάς των έρωπαϊκων μυθιστορημάτων, διότι έντός όλιγίστων μηνών έδημοσιεύθησαν πενήκοντα τοιαύται μεταφράσεις.

Μεταξυ τούτων ειπε ο « Ναμπάμπ » του Λωδέ και ή « Παναγία » του Βικτωρος Ουγκώ.

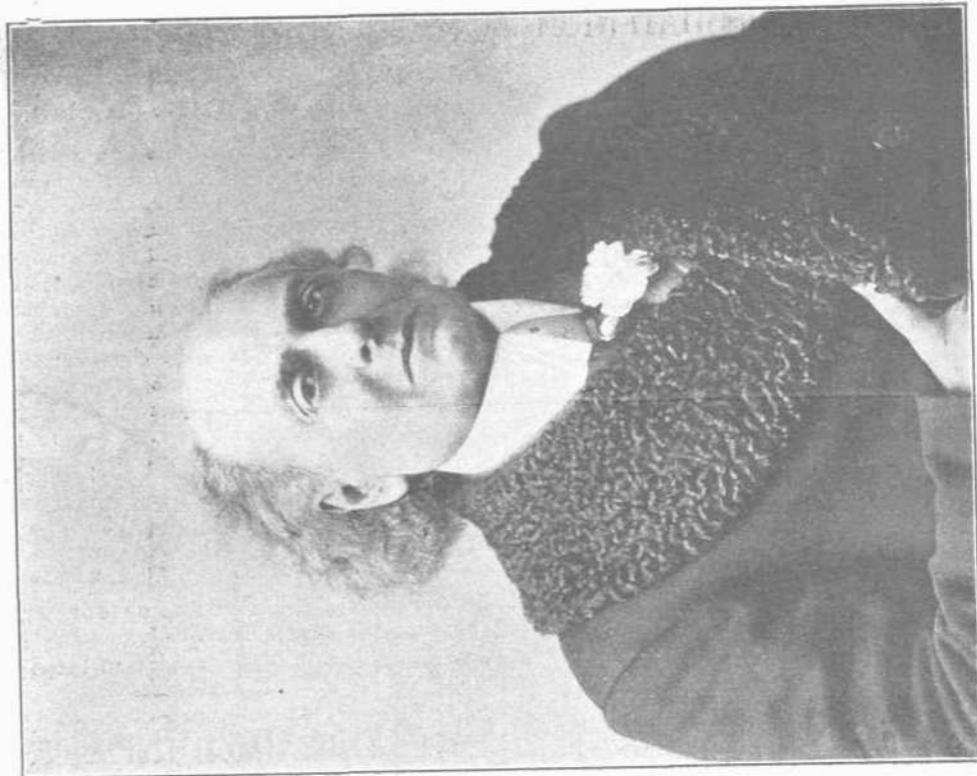
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τά γραφεΐα της « Φύσεως » μεταφέρονται από της προσεχούς Σεπτεμβρίου εις τήν επί της οδου Αθηνάς αρ. 101 οικίαν, εναντι της Νέας Αγορας και άνωδι των Καταστημάτων Βαρβιτσιώτη.

ΡΩΣΣΟΙ ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΜΑΝΤΣΟΥΡΙΑΣ

Ἡ σκηνὴ αὕτη παριστᾷ μικρὸν ἀπόσπασμα Ρώσων στρατιωτῶν ἐκ τῶν φυλασσόντων τὰ σύνορα τῆς Μαντσουρίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διέθεσαν πολλὸν στρατόν, καθόσον οὐ μόνον τὰ σύνορα τῆς Μαντσουρίας εἶχον τὰ φυλάξωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ποταμὸν Για - Λοῦ καὶ τὸν ὑπερσιβηρικὸν σιδηρόδρομον. Νὰ ἀφήσωσιν ἀπροφύλακτα τὰ μέρη ταῦτα, ἤθελεν εἶσθαι ὀλέθριον, διαθέσαντες ὁμῶς πολλοὺς ἄνδρας, πρὸς τοῦτο, ἐξησθένησαν τὴν δύναμιν τοῦ μαχομένου στρατοῦ, οἱ δὲ Ἰάπωνες συγκεντρωμένως βεδίζοντες, ἀπώθησαν τοὺς Ρώσους λίαν ἐπιτυχῶς πρὸς βορρᾶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ
(θίατον Πανοποῦλον)

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΛΟΥΪΖΑ
τοῦ Κοβούργου

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ὁ κολυμβητής τοῦ Καρτεσιού.

Νοστιμώτατον παίγνιον, ὅπερ ταυτοχρόνως εἶνε καὶ φυσικὸν ἐνδιαφέρον πείραμα, εἶνε ὁ λεγόμενος κολυμβητής τοῦ Καρτεσιού, ὅστις δύναται νὰ κατασκευασθῆ κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἡμεῖς θὰ συστήσωμεν ἐνταῦθα τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τὸν ἀπλοῦστερον, καθ' ὃν οὗτος δύναται νὰ κατασκευασθῆ δι' ἑνὸς καρύου.

Κενώσατε κάρυόν τι καὶ εἶτα περικολήσατε τὰ δύο τεμάχια αὐτοῦ, τῆ βοηθεῖα ἰσπανικοῦ κηροῦ, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελέσῃτε κώδωνα κενῶν κάτωθι τοῦ ὕδατος ἀφίνετε, εἰς τὸ σημεῖον Ο, μικράν ὀπήν, μεγέθους κεφαλῆς καρφίδος. Διὰ μέσου δε δύο νημάτων, προσαρτάτε ἐπὶ τοῦ καρύου πλαγίως, κυρίως ἐπὶ τὴν, κάτωθι τῆς ὁποίας προσδένετε μικρὰν σφαῖραν μολυβδίνην, βάρους ἰκανοῦ, ὥστε ἔλκον τὸ σύστημά σας νὰ ἐπιπέθῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καὶ νὰ εἶνε εἰς τοιαύτην ἰσορροπίαν, ὥστε καὶ τὸ ἐλάχιστον προστιθέμενον βάρος νὰ φέρῃ κάτω τὴν πλαγγύνα ταύτην.

Ἡ ἰσορροπία καταρθούται εὐκόλως διὰ συνεχῶν δοκιμῶν προγενεσιέρως ἐντὸς κάδου ὕδατος. Ἡ δὲ δοκιμὴ τοῦ βάρους τοῦ μολυβδίου δύναται νὰ γίνῃ οὕτω: Κατὰ πρῶτον καθιστᾶτε τὴν σφαῖραν βαρυτέραν καὶ μετὰ τοῦτο βαθμίδων ἀφαιρεῖτε διὰ μαχαιριδίου τὰ πλεονάζοντα τεμάχια. Ὅποτεν οὕτω καταρθώσῃτε τὴν ἰσορροπίαν, τοποθετεῖτε τὸ μηχανῆμά σας ἐν τινὶ φιάλῃ, πεπληρωμένῃ ὕδατος ἢν μετὰ τοῦτο καλύπτете διὰ τεμαχίου φύλλου καουτσούκ, στερεῶς προσδενομένου ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τῆς φιάλης.

Ἐάν τώρα πείσῃτε διὰ τοῦ δακτύλου τὴν εὐμετάθετον ἐπιφάνειαν ταύτην τῆς φιάλης ἢ πλαγγύων θὰ κατέλθῃ πρὸς τὸ βάθος ταύτης, θ' ἀνέλθῃ δὲ ἀμέσως ὡς ἡ πίεσις παύσῃ.

Τοῦτο δὲ φυσικῶς προσπαθεῖται, συνεπεὶα τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος ἐν τῇ ἀνω ἐπιφανείᾳ τῆς φιάλης, ἥτις οὕτως ἀναγκάζει ὀλίγον ὕδωρ νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ κενῷ κώδωνι καὶ καθιστᾶ βαρυτέραν τὴν πλαγγύνα, ἥτις ἐκ τούτου κατέρχεται. Φ. Π.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Περὶ τῶν ἐφηλίδων (πανάδων).

Τὸ δέρμα τοῦ προσώπου πολλάκις ἐμφαίνει χροιάν κιτρινωπὴν καὶ τόσιν πρὸ σχηματισμῶν κιτρινωπῶν κηλίδων, κοινῶς καλουμένων πανάδων. Αἴτιον τούτων εἶνε ἡ ἀιμιμία, ἢ ἔξ ἡμικρανίας συνευῆς πάθησις, αἱ διαταράξεις τοῦ στομάχου κλπ. Πρὸς θεραπείαν συνιστᾶται τὸ ἀρσενικὸν ἐσωτερικῶς, καθόσον τοῦτο, οὐ μόνον τὰς ἀλλοιώσεις τοῦ δέρματος θεραπεύει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀργανισμὸν ὅλον τονεῖ, ἴδια τὸ νευρικὸν σύστημα· οὕτω δὲ ἀπαλλάσσεται ὁ πάσχων ἀπὸ τῆς ἡμικρανίας καὶ τὰς ἄλλας νευρικὰς διαταράξεις.

Ὡς τοπικὴν θεραπείαν συνιστῶμεν:

- * Ἀχνης ὑδρογύρου 1 γραμ.
- Οἶνοπνεύματος ὄσων ἀρκεῖ
- * Ὑδατος ρόδων 250 "
- Θεικοῦ ψευδαργύρου 2 "
- * Ὄξειοῦ μολύβδου 3 "

Διὰ ταύτης ἐπαλείφετε τὸ πρόσωπον τὴν ἐσπέραν πρὸ τῆς κατακλίσεως.

* Ὁ ἱατρὸς σας

Κοπή ὕδατος

Θέλτε νὰ κόψῃτε τὸν λαμπρὸν φιάλης τινὸς ἢ σωλῆνα τινὰ τῆς λάμπας; Λάβετε λοιπὸν χάρτου διπλωμένην εἰς πολλὰς πτυχὰς, ὥστε νὰ σχηματισθῇ κάπως παχυντὴ καὶ περιτυλίσατε διὰ τῆς ταινίας ταύτης τὸν λαμπρὸν τῆς φιάλης ἢ τῆς ὕδατος τῆς λάμπας, οὕτως ὥστε τὸ ἄκρον αὐτῆς τῆς ταινίας νὰ ὀριζῆ τὴν γραμμὴν εὐθὺς διὸν νὰ γίνῃ ἡ τομῆ. Περιελάσσετε εἶτα τὴν ὕαλον διὰ τινος λεπτοῦ σχοινοῦ, ἀλλὰ καλῆς ποιότητος καὶ λαμβάνετε τὸ ἐν ἄκρον αὐτοῦ, ἐπὶ ἕτερον πρόσωπον νὰ λάβῃ τὸ ἄλλο. Οὕτω λοιπὸν ἔχοντες καλῶς ἐστηρικμένον τὴν ὕαλον ἐπὶ τινος τραπέζης κόψατε ἀναλλὰξ τὸ σχοινίον ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως ὀρθῶντες τοῦτο πρὸς τὴν ἐκ χάρτου ταινίαν. Μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα ἢ ἀναποχεθῆναι θερμότητος θὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε θὰ αἰσθάνεσθε ὀσμὴν καιομένου πράγματός καὶ θὰ φαίνεται ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ λεπτὸς καπνός· τότε ρίψατε σταγῶνα ὕδατος ἐπὶ τῆς θερμαινθείσης περιφερείας καὶ ἡ ὕαλος θὰ κοπῇ ἀμέσως.

Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε κατ' ἀλλήλους διὰ τὴν κοπὴν τῶν λαμπῶν τῶν φιάλων ὡς εἶπομεν καὶ τῶν σωλῆνων ἐν γένει. Ἄν ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ κόψωμεν φιάλην εἰς τὸ μέσον αὐτῆς, τότε ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ἀκατάλληλος καὶ σὰς συνιστῶμεν τὸν ἑξῆς:

Θέσατε ἐντὸς τῆς φιάλης ὕδωρ, ἐν ἑκατοστομῶτον κάτωθι τῆς γραμμῆς, καθ' ἣν θὰ γίνῃ ἡ τομῆ. Εἶτα θέσατε κοινὸν ἔλαιον τοῦ μαγειρίου, ἀκριβῶς μέχρι τῆς γραμμῆς τῆς τομῆς· κατοπιν πυρακτωσάτε αἰθέρην ράβδον, πάχους δύο ἑκατοστομῶτων, καὶ βοηθήσατε τὴν πυρακτωθείσαν ἄκρον ἐντὸς τοῦ ἐλαίου ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα. Εἶτα κενώσατε τὴν φιάλην καὶ δι' ἑλαφροῦς προσπαθείας ἀποχωρήσατε τὴν φιάλην σας εἰς δύο μέρη.

Ἡ τομῆ δύναται νὰ γίνῃ συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἄν θέλετε νὰ εἶνε ἀκριβῶς ὀριζοντεία, θέσατε ταύτην ἐπὶ ὀριζοντείου ἐπιπέδου· ἄν ὅμως θέλετε νὰ ἔχη κλίσην, κλίνετε τὴν φιάλην ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμίας σας.

ΕΝ Τῇ ΟΔΗΣΣῳ:

(Συνέχ. Ἰδε προηγ. φύλλον)

Καὶ ἀποχαιρετήσας τὸν κάλλιστον καὶ εὐγενέστατον κ. Ἡλ. Νεόφυτον, μετέβην εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ συνδρομητοῦ μου κ. Π. Πανταζόπουλου, διαμένοντος ἐν τῇ ἑδρῇ Μανιεσσῆ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόστασις καὶ ἐδῶ εἶνε μεγάλη, ἔλαβον ἀμαξίαν. Ὁ κ. Πανταζόπουλος εἶνε ξενόδωχος καὶ ἔμπορος βότκας καὶ ζύθου, ἀλλ' ἰδίως βότκας, διότι τὸ μονοπώλιον τῆς κατασκευῆς ἔχει ἡ Κυβέρνησις, ἥτις παρχωρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς πωλήσεως εἰς ὀρισμένους μεταπράτας.

Εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἀριστὸν εὐρὸν κατάστημά του ὅπερ εἶχε καὶ ἕτερα διαιρητάρια θετιέθεν καὶ ἀριστερόθεν, μετὰ ἐστιάτοριον, ἐξεπλάγην ἐπὶ τῇ καταπληκτικῇ αὐτοῦ πελατεῖᾳ καὶ τῇ κινήσει ἐν αὐτῷ. Ἀπείρος κόσμος ἐπήγγιζον—ἄρχατοι, ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδια, ἰδια γέροντες ἀναπηροὶ, κατεκληκότες καὶ ἠλικιωμένοι γυναικίς, πάντες φέροντες μεθ' ἐαυτῶν εἰς χεῖρας καὶ ὑπὸ μῆλης κινὰς φιάλας καὶ ἰδίως φιαλίδια, ἅτινα ἀντήλασαν αὐθωρεῖ μὲ ἄλλα πλήρη τοιαῦτα, παραδίδοντες ἐν ταύτῳ ὅπερ εἰς τὴν ἄλλην χεῖρα ἐκράτουσαν πρῶτον χρῆμα καὶ ἀμέσως ἀπέρχοντο ἐκείθεν, ἵνα κάμωσι θέσιν εἰς ἄλλους εἰσερχομένους καὶ τοῦτο ἐξηκολούθη· ἀδελφίως καὶ ἀνευ χρονοτριβῆς.

Τινὲς τούτων ἐσταμάτουσεν πρὸς στιγμὴν, ἐξέκρινον ἐν φιαλίδιον ἢ δύο ἐν τῷ στόματι των καὶ ἀπέρχοντο εὐχαριστημένοι καὶ ἑλαφρομένοι. ὡς νὰ ἄφρον ἐκεῖ μέγα τι βέρος.

Ὁ κ. Πανταζόπουλος μετὰ τῆς συζήτου του καὶ ἑτέρας γυναικίς ὡς καὶ δύο ὑπηρετῶν μίλις ἐπήρχον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἡ εἰσερχομένη, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, οἱ δυστυχῆς αὐτοὶ ἄνθρωποι πῶς φαίνονται εὐχαριστημένοι ἐκ τοῦ θεοῦ οὗτοῦ ποτοῦ.

Τὶ εἶναι αὐτὸ κ. Πανταζόπουλε, τόσος καλὰ προτερήματα ἐνέχει αὕτη ἡ βότκα; Δὲν τοὺς βλέπετε πόσον εὐχαριστικῶν εἶναι. Ὡσεὶ νὰ ἂ ἔχουσαν εἴσαν ἐν τῇ κολυμβήθρα τοῦ Σιλοῦ. Τί θεριπευτικὸς ἰδιότητος, ἔπου ἔχει τὸ ποτὸν αὐτό!

Ἡ βότκα κ. Πανταζῆ, διὰ τὸν ρώσον εἶναι ἁγίασμα. Με αὐτὴν θεραπεύει τὰς δυστυχίας καὶ ἀτυχίας του, με αὐτὴν ἡσημονεῖ τὰ πάντα. Ἐλάτε τὸ ἐσπέρας νὰ ἰδῆτε πῶς τοὺς μαζεῖτε ἢ ἀτυνομία.

Αἶ, μὰ τότε μεθεῖν, γίνονται κτήνη, ἀναίσθητοι.

Ἄκριθὸς καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐξυμνοῦν ὕμνους, καὶ ρωμαλοῖ. Ἡ βότκα τοὺς ἱατρούς.

Ὡραία καὶ τὴν παρὰ χου, νομίζω, ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ ἀλεύρου. Ἀλλὰ θὰ ὑπερέφετε νομίζω, ἀπὸ τὴν ζύμην αὐτήν.

Ὡ, ναί, πολὺ, βλέπετε τί γίνεται ἀκαταπαύστως, τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὸ πρῶτον ὡς τὸ βράδυ καθ' ἑκάστην καὶ δὲν βλέπω τὴν ὄραν νὰ περάσουν δύο τρία χρόνια ἀκόμη καὶ νὰ φύγω διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ναί, εἶναι κοπιῶδες ἐπάγγελμα.

Ἐλθόμεν νὰ κάμωμεν με τὴν καιριώτατην τῶν ἔξιν καὶ ὑπερέφομεν πολὺ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ἄλ-

λως τε δὲν μᾶς λείπουσιν καθ' ἑκάστην αἱ ἐρίδες καὶ συμπλοκαί.

Μὰ διτηρεῖτε, νομίζω, ἄλλοτε ζαχαρόπλαστον.

Μάλιστα· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι ἐδαινον κακῶς, τὸ ἐγκατέλειψα καὶ διὰ μεγάλων μέσων καὶ παρὰ κλήσεων κατώρθωσα νὰ μοὶ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς πωλῆσεως βότκας, καθόσον τὸ προνόμιον τοῦτο μόνον ἡ κυβερνησις δίδει.

Ἄου δὲ παρ' ἐμένα ἐνταῦθα ἐπ' ἀριτόν, καθ' ὃ ἡ εὐγενὴς κυρία του μᾶς ἐκρίβειν ὠραῖαν πῖστατον πῆταν μετὰ φιάλης ζύθου καὶ εἶτα ἑτέρας, ἀπεχειρήθησιν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. περιουθεὶς εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Λεγαντινοῦ καὶ τοῦ γραμματεῖος αὐτοῦ κ. Κορμητῆ, ἐξεδέλου του γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φύσεως» ποιητοῦ καὶ συνεργάτου ἐν Ἀσμοῖν τῆς Αἰγύπτου διαμένοντος κ. Μιλτ. Κορμητῆ, πρὸς ὃν εἶχον καὶ προφορικὴν τινα ἐντολήν.

Ὁ κ. Λεγαντινὸς εἶνε εὐγενέστατος καὶ πατριώτης καλὸς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἠλικιωμένος, καὶ ἄρ' ἐντὸς μὲν ἡ ἡλικία, ἀρ' ἑτέρου δὲ αἱ πολυάσχολοὶ ὑποθέσεις του, ἀποτρέπουσιν αὐτὸν νὰ θεῖνται καὶ πολὺ διαχυτικῶς πρὸς τοὺς ξένους καὶ φίλους του. Ἀρεῖ ἀντηλλάξασθαι ὀλίγας λέξεις, μοὶ παρεχώρησιν κάθισμα, ἵνα ἀναμείνω τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Κορμητῆ, ὅστις εἶχε μεταβῆ δι' ἐργασίαν εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ὁ κ. Κορμητῆς, καταγόμενος ἐκ τοῦ Πηλίου τοῦ Βόλου, ἐργάζεται ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρὰ τῷ κ. Λεγαντινῷ εἶνε μεσήλικὴ πατριώτης καλὸς καὶ ἀκριβῶς μεμορφωμένος, προσεβήθη δὲ πάνυ προθύμως, ἵνα μοὶ φανῇ χρῆσιμος ἐν ὄδησῳ. Τὸν ἠχάριστῆσιν δεινῶς, συνητήθημεν τὴν ἐπαύριον ἐν τῷ ναὶ καὶ εἶτα διήλθοντες μέρης τῆς πόλεως.

Τὴν ἐσπέραν τῆ συνειδεία τοῦ κ. Παγίδου καὶ Γωργίου, καθηγητῶν, μεταβῆμεν εἰς τὴν Ἑλλην. Λέσχην, ἔπου φιλοφρόνως ἐγένετο μετὰ τὸν πορτῶν διαφόρων κατὰ τὴν ὄραν ἐκείνην εὐρ θίντων μιλῶν τῆς τοῦ εὐγενεστάτου π. οἰδρου κ. Ζωγολοῦ καὶ τῶν κ. Ἰγγλίσου Κυριαζῆ, Χατζηκώστα, Γεωργίου, Λεγαντινοῦ καὶ ἄλλων καὶ παρέμεινα ἐπ' ἀριτόν, ἐπισκισθῆς τὸ ἀναγνωστήριον, τὴν αἴθουσαν ἐν ἣ δίδονται χοροὶ καὶ διαλέξεις, τὴν αἴθουσαν, τοῦ σφαιριστηρίου, τὴν τοῦ ἐστιατορίου κ.τ.λ. Ἡ Ἑλλην. αὕτη Λέσχῃ ἐν ὄδησῳ διατρεῖται ἀπὸ πολλῶν ἑστῶν ὑπὸ τῶν κάλλιστων αὐτέθι ἑμογενῶν μας καὶ τιμῇ πολὺ τὸ Ἑλλην. ἔνομα ἐν τῇ ξένη.

Ἐν ὄδησῳ παρέμεινα εἰσέτι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, μεθ' ὧς ἐνεκα τοῦ ἐνσκήσαντος δριμυτάτου, ἀλλὰ συνήθους ἐκεῖ ψύχους, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψω σιδηροδρομικῶς κατ' εὐθείαν εἰς ὄδησον εἰς Πέρινον, παραδουνάδειον Ρωσικὴν πόλιν καὶ ἐκεῖθ' ἐν διὰ τοῦ Περύθου δι' ἀμύξης εἰς Γαλαζίον.

Τὸ ταξίδιον τοῦτο εἶνε πολὺ θερμὸν καὶ ρωμαεντικὸν καὶ μετὰ ἠχάριστῆσιν πολὺ.

Φ. Π.

ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Κατόπι βροχίας βροχής, τὰ μαύρα νέφη είχαν διασπασθῆ καὶ ὁ ἥλιος ἀνείθετο μεγαλοπρεπῆ, προσηύων τὴν χειμερινὴν ἡμέραν ἐξαισίαν.

Ἐν τῷ μίσει τῆς μικρᾶς πλατείαις τῆς κωμοπόλεως Β... ἐστάθησαν τρία λεωφορεία* μεταξύ των περιουκλόντων αὐτὰ χωρικῶν καὶ ἐπιβάτων διημερίζοντο χαμηλοφώνως ὀμιλῶν καὶ χειρονομῶν ἐξ ὧν συνεπαίρει τις μίαν γενικὴν ἀνησυχίαν. Οἱ ἵπποι τῶν ἀμαξῶν ἀνησυχῶν ἐποδοκροτοῦν ἀναμασσῶντες τοὺς χαλινούς, χρομετίζοντες, καὶ τινάσσοντες τὴν μακρὰν χεῖρην των. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἐπιδήμιος καὶ ἀτρόμητος ἀμαξηλάτης Καρανάσος ἐπληρώσει τὸ λεωφορεῖον του, ἐξήτασεν ἐπιστομένως τοὺς τροχοὺς, ἐθώπεναι τοὺς ρωμαλέους τέσσαρες μέλανας ἵππους του καὶ διευθετήσας τὰ ἵνια ἀπεμακρύνθη σκεπτικῶς, ψαύων συγχρόνως τὸν παχὺν μύστακά του διὰ νευρικής κινήσεως. Οἱ δύο συναδέλφοί του τὸν ἐπλησίασαν.

— Σὲ ν' ἀποράσεις; τὸ τοξεῖδι, Καρανάσο, ἐπιθύρουν ὁ εἰς.

— Ἐμεῖς θὰ τὸ σκεφθῶμε, ἐν πρέπη νὰ φύγωμε. Κι' αὐριο μέρα εἶναι, ὑπέλαβεν ὁ ἕτερος.

Ὁ Καρανάσος, ἐσιώπη, δόκνων τὰ ἄκρα τοῦ μύστακος του μηχανικῶς.

— Ἡ βροχὴ θὰ καταβῆσθαι ῥέμακα καὶ δὲ θὰ σ' ἀφήσῃ νὰ πᾶς μπροστὰ, παρετήρησεν ὁ πρῶτος.

— Λυπήσου, τ' ἄλγιά σου! Ἐκεῖνο τὸ ποτάμι κρεῖτε κάτω... ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ! Ὑστερὰ μὴ πάρῃ καὶ κόσμος στὸ λαίμῳ σου, προσέθεσεν ὁ δεύτερος.

— Ὁ Θεὸς βοηθός! διέκοψεν ὁ Καρανάσος. "Ἄς ἴναι καλὰ τὰ ἄττια μου. Ὑστερὰ τ' ἀγῶν δὲν τὸ βρίσκω κι' αὐριο. Ἐγὼ θὰ τρῶξῶ μπρὸς καὶ ὅ,τι βρῶξῃ ἄς καταβῶξῃ. Ὁ Καρανάσος δὲν κροτεῖται εὐκολα.

Τῆς αἰσῶν ἀπεμακρύνθη ἐσπευσμένως, ὡς ἀνακοινώσῃ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀπάντησίν του περὶ ἀνεχωρήσεως εἰς τοὺς τέσσαρας ἐπιβάτας του, οἵτινες τὸν ἀνέμενον εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων.

Μετὰ τινὰ λεπτά, μίαν χωρικὴν φέρουσα πλουσίαν ἐνδυμασίαν, μάλιστα εἰκοσαετίς, ροδινὴ ὡς πρῶτα ἐαρινή, ὑψηλοῦ λεπτοῦ ἀναστήματος, ἀνῆρχετο εἰς τὸ λεωφορεῖον μετὰ τοῦ γέροντος φουστανελλοφόρου πατρός της, ἐνῶ τελευταῖοι ἤρχοντο δύο νέοι χωρικοὶ εὐσταταίς, ἡλικιακῶς, ἄφροντες χρωσοποικιλτον φέρμελιν, σαζιάκι χρωμακτος βαθῆως ἐρυθροῦ καὶ πολύπτυχον κιντάλιον φουστάνελλαν, ἐξωσμένοι καινούργη σελάγιαν ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα διακρίνοντο ἐξεργάσιμα τὰ ἄκρα δύο πιστολιῶν δικάνων.

Ἄπαντες οἱ ταξιδιώται ἦσαν συγγενεῖς, φέ-

ροντες μεθ' ἐαυτῶν πλέον τῶν δέκα χιλιάδων ἀρχαίων.

Τὸ πρῶτον ψυχρὸ ἦτο διαπεραστικόν καὶ οἱ ἐπιβάται, ἀφῶ ἔρριψαν εἰς τοὺς ὄμους των τὰ μάλλινα γονάρα ταμπάρα των, ἐσταυροκοπήθησαν καὶ ἀπεχαιρέτησαν διὰ χειρονομίας τοὺς παρισταμένους γνωρίμους των χωρικοῦς.

Ὁ Καρανάσος ἐφόρεσε καὶ αὐτὸς τὴν βαρεῖαν κάπα του, ἀνῆλθεν εἰς τὸ καθισμά του καὶ μαστίσας τοὺς θυμειδεῖς ἵππους του ἐκάλεσε κρατῶν στιβαρῶς τὰ ἵνια, ἐν τῷ μίσει τῆς λάσπης καὶ τῶν λιμνοζόντων ὑδάτων, ἐνῶ οἱ χωρικοὶ ἐστατικῶς παρετήρησαν τὸ ἀπομακρυνόμενον ὄλεον ἀμαξί, τὸ ὑποῖον μετ' ὀλίγον δὲν διακρίνεται πλέον.

Εἰς ἀπόστασιν ἀρκετῶν χιλιόμετρων ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Β... ἦτο τὸ δεύτερον χάμι, εἰς τὸ ὑποῖον ἐστάθησαν μίαν ὄραν τὰ ἐκάστοτε διερχόμενα λεωφορεῖα ὡς ἀλλάξουν ἄλογα. Τὸ ἐν λόγω χάμι ἀπῆρτιζον εἰς σταυλὸς διὰ τὰ ζῶα καὶ δύο δωμάτια ἰσόγειοι μεγάλα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἐχρησίμειεν ὡς καφεστιατόριον τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν νύκτα ὡς κοιτῶν τῶν διαφόρων ταξιδιωτῶν, τὸ δὲ ἕτερον, ὡς καθ' ἑαυτὸ εἶκμα τοῦ γέροντος τυρλοῦ Τσόγκα μετὰ τῆς γρακίας συζύγου του καὶ τοῦ υἱοῦ των κύρ Κώστα.

Τὴν ἀμαξίτην ἔδον εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τὸ χάμι διέσχισε μικρὸς χειμαρρῶς, καθιστῶν αὐτὴν ἀδιάβητον σχεδὸν κατὰ τὸν χειμῶνα, καθότι τὰ ὕδατα κατερχόμενα ἐκ τῶν ὄρειων ἐπλημμύριζον τὴν περὶ τὰ πεδιάδα, παρασύροντα ζῶα καὶ ἀνθρώπους πολλάκις. Ὁ υἱὸς τοῦ Τσόγκα, κύρ Κώστα, τύπος γενναίου ἀνδρός, παίζοντος συχνὰ μετὰ τὸν θάνατον, κατόπι των πολλῶν παλληκασίμων του πρὸς τοὺς φυροδίκους τῆς ἐπαρχίας, εἶχεν ἀποκτήσει φήμην ἀνδρείας εἰς τὰ περὶ καὶ πανταὶ τὸν ἡγάπων. Εἰς ἓν νεῦμα του εὗρισκε πάντοτε ὑπαδούς προθύμῳ νὰ θυσιασθῶν δι' αὐτόν. Ἦτο, ἀπὸ τοὺς ὄρατους ἐκεῖνους σφιγγῶντος ἀνδρός, οἵτινες ἐλάσουν τὸσφ τὴν συμπάθειαν, ὄσφ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν.

— Δυὸ παλληκάρια ἔχουμε ἔδω σιμά, ἔλεγον πολλάκις οἱ χωρικοὶ, τὸν Καρανάσο τὸν ἀμαξία καὶ τὸν κύρ Κώστα. Λεβέντες μὴ φορὰ, κἀνεῖς δὲ βρέθηκε ὡς τῶρα νὰ τοὺς προσβάλλῃ.

Ὁ κύρ-Κώστα, κατόπι ἐσπερινῆς οἰνοποσίας, διαρκεσκάσῃ μέχρι πρωίας, ἡγεῖτο ὀλίγον ἀργὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην.

— Σήμερα, σὲ θέλω! Καρανάσο. Ἄν περάσῃς τὸ ποτάμι τῆς ἐπιχτήρας, θὰ σὲ κερῶσω ἐνὸς παραπάνω γισματάρι, εἶπε πρὸς τοὺς ὀλίγους χωρικοὺς ἀναμένοντας τὴν διέλευσιν των λεωφορείων.

— Δὲ θὰ περάσῃ! Εἶναι παραφουσκωμένο τὸ ποτάμι! κύρ Κώστα, παρετήρησεν εἰς χωρικοὺς μετ' ὕφους ἀθηντικῶν.

— Αὐτὸ καὶ ἐγὼ βλέπω καὶ φοβοῦμαι μὴ ἔχωμεν ἰστορίαις πάλι. Αὐτὸ τὸ ζλάπι τὸ βαστῆ ἢ ψυχὴ του νὰ πῆσῃ στὸ νερὸ μετ' ἄλογα καὶ ἐπιβάτας, ἀπεκρίθη ὁ κύρ Κώστα, παρατηρῶν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὕδου.

— Εὐκολὰ δὲ δειλιάζει αὐτὸ τὸ παλληκάρι, προσέθεσεν ἕτερος χωρικός.

— Ναί, ἀλλὰ καὶ ἡ κακία ὄρα δὲ λογαριάζει, ὑπέλαβεν ἄλλος.

— Νάτος, ὁ Καρανάσος ἔρχεται! ἀνέκραξεν ὁ κύρ Κώστα. Τὸν γνώρισαν ἀπ' τὰ μαύρα ἄττια.

— Γιά σου! Καρανάσο! ἀνεφώνησε συγχρόνως εἰς χωρικός.

— Χαλάλι σου! νὰ σὲ δῶ! ἐτραύλισεν ὁ κύρ Κώστα. Σὰν τὴν ὁμορφὴ κοπέλλα ἔρχεται.

Μακρόθεν ἤκούοντο οἱ κωδωνίσκοι, ὁ ποδοβολητὸς τῶν ἵππων καὶ ὁ κρότος τοῦ μαστιγίου τοῦ Καρανάσου.

Εἶχε πλησιάσει πλέον πρὸς τὸ ποτάμι. Ἐκράτησε τὰ ἵνια διὰ τῶν χαλυβδίνων χειρῶν του, ἐμάστισε εἶτα τὰ ἄλογα ἐπανειλημμένως καὶ ὄρμησε πρὸς τὸν χειμαρρῶν.

— Πάει! χάθηκε! Ὁ αὐρῶ τὸν πῆρε τὸ ῥέμα, ἔδροντοφώνησεν ὁ κύρ Κώστα καὶ ἔδραμεν ὡς πτερωτός μετ' ἑνὶς χωρικούς πρὸς τὸ ποτάμι τῆς πνίχτης.

Ὁ γενναῖος ἀμαξίας εἶχεν ἀπατηθῆ εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του καὶ ἐσαύγει. Τὰ ἐμπροσθεν ἄλογα ἦσαν ἐκτὸς τῶν ὑδάτων, τὰ ἕτερα δύο μέχρι τοῦ γόνατος, τὸ δὲ λεωφορεῖον ἐκαλύπτετο ὑπερῶν των τροχῶν ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ὅπερ κατήρχετο ὀρμητικῶς.

Οἱ τρεῖς πσελίπηδες ταξιδιωταὶ ἐντρομοὶ ἐκράτουν τὴν νεκρὰν χωρικὴν σχεδὸν λιπόθυμον, περατηροῦντες ἀπεγνωσμένοι. Ὁ Καρανάσος ἐμαστίζωνεν ἀνηλεῶς τὰ ζῶα ἐξάλλως, ἀλλ' εἰς μάτην τὸ λεωφορεῖον ἐνεκα τοῦ βάρους εἶχεν ἐσφρησθῆ ἐντὸς τῆς ἰλύος καὶ δὲν ἐκινεῖτο.

Καταφθάνει ὁ κύρ Κώστα πηδᾷ εἰς τὸν χειμαρρῶν μέχρι τοῦ λαίμου καὶ κρατούμενος ἀπὸ τοῦ λεωφορείου, τῆ βοήθειαν τῶν ταξιδιωτῶν, πέρνει εἰς τὴν ἀγκάλην του τὴν ὄραϊν χωρικὴν καὶ μετὰ κίνδυνον νὰ παρασυρθῆ ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἐξέρχεται σώος, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ἐπιβάται μμοῦμένοι τὸ παράδειγμά του ἐξήρχοντο καὶ αὐτοὶ κάτωχοι, οἱ δὲ παριστάμενοι χωρικοὶ μετὰ τοῦ Καρανάσου, τῶν μὲν συρόντων ἐκ τῶν χαλινῶν, τοῦ δὲ μαστίζοντος ἀνηλεῶς τοὺς ἵππους, κατῶρθωσαν νὰ ἐξαγάγουν τὴν ἀμαξίαν μετὰ ἀγωνιώδη ἐπιμονῆν.

Ὁ κύρ Κώστα, κρατῶν ἐκ τῶν χειρῶν τὴν ὄραϊν ἤδη χωρικὴν μετὰ τοῦ γέροντος πατρός της, προῦχώρησεν πρὸς τὸ χάμι, ἐνῶ ἠκολούθουν οἱ ἄλλοι καὶ βραδέως ὁ Καρανάσος μετ' ὕφους ἠκούοντο καὶ τοὺς ἀσθμαίνοντας ἵππους του.

— Ἐ! τώρα πρώτη μας δουλειὰ ν' ἀλλά-

ξωμε ρούχα, παλληκάρια, εἶπεν εἰσερχόμενος ὁ κύρ Κώστα εἰς τὸ χάμι. Καὶ σὺ γερόντισσα, μάννα, προσέθεσε, πάρε τὸ κορίτσι μαζὶ σου μέσα καὶ περιποιήσου τὸ σὰν παιδί σου, γιὰτ' εἶναι στυμμένο ἀπ' τὴν τρομάρα.

— Μὴ χειρότερα! ἐτραύλισεν ὁ γέρον πατὴρ τῆς κόρης.

— Ἐ! αὐτὸ ἔχουμε τὰ ταξιδία, γερὸ πατέρα. Πάει αὐτὸ, πέρασε. Γεῖα νάχουμε. Τώρα θὰ πορέψουμε ἀπ' τὰ βροσκούμενα: Ὁ ἄλλὰξωμε, θὰ φάμε καὶ θὰ πλαγιάσωμε σὰν ἀδέρφια, εἶπεν ὁ κύρ Κώστα τρίτων τὰς παλάμας του.

Οἱ ταξιδιωταὶ ἤκουον παρατηρητότε ἀνυσύχως ἀλλήλους, δυστάζοντες νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν πρόθυμον πρότασιν τοῦ ἰδιοκτήτου. Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην εἰσήρχετο καὶ ὁ Καρανάσος κατηφής.

— Ἐλα! τὴν ὑγεία σου νάχῃ. Μὴ στενοχωριέσαι, ἀφῶ δὲν ἐπαθῆς ζημίαν. Αὐριο τραβάτε γιὰ πέρα, πρῶτα ὁ Θεός. Ἀπόψε θὰ μείνετε δῶ, ἐξηκολούθησεν ὁ κύρ Κώστα μετ' ὕφους ἐπιβάλλον ὄσφ καὶ εἰλικρινῆς.

— Μὲ τέτοια χάγια νὰ τραβήξουμε πέρα, κύρ Κώστα, παρετήρησε ὁ ἀμαξίας ἀπογοητευτικῶς.

— Ἐ! τότε μείνετε ὄσφ θέτε, στὸ χάμι. Ἐταί θάχω καὶ καλὴ συντροφιά.

Ἐν τούτοις, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν τριῶν ξένων διακρίνεται ἀμφιβολία καὶ φόβος, καὶ ἤρχαντο παρατηροῦντες τὸν ἀμαξίαν, οἰονεὶ ζητοῦντες τὴν γνώμην του.

Ὁ κύρ Κώστα ψυχολογῆσας αὐτοὺς καὶ πεισθεῖς περὶ τίνος ἐπρόκειτο, λαμβάνει κατὰ μέρος τὸν ἀμαξηλάτην καὶ τῷ λέγει:

— Πές μου, στὸ στεφάνι σου! Καρανάσο, καὶ στὴ λεβεντιά σου! Οἱ πσελίπηδες ποῦ ταξιδεύεις, σηκώνουνε παράδες μαζὺ τους;

— Καὶ πολλούς, κύρ Κώστα, γι' αὐτὸ τοὺς βλέπεις κι' εἶναι μαργωμένοι καὶ σκιαζοῦνται νὰ μείνουν. Μονάχα, περιποιήσου τους, ὅπως ξέρεις καὶ δὲ θὰ χάσῃ. Εἶναι καλοὶ νοικοκύρηδες.

— Τὸ κατάλαβα, γι' αὐτὸ ρωτῶ, ἐπιθύρουν ὁ κύρ Κώστα καὶ ἀπεμακρύνθη.

Οἱ ξένοι ἐτρεμον ἤδη ἐκ τοῦ ψυχρῶς περιουκλόντες τὴν ἐστίαν.

— Λοιπὸν, παιδιά, κουράγιο! Ἐδῶ εἴμαστε σὰν ἀδέρφια. Δός τε μου τὰ κεμέρια σας, εἶπε μετ' ἡλικίου τόνου ὁ κύρ Κώστα, πλησιάζων αὐτούς.

Οἱ ταξιδιωταὶ δειλῶς παρίδον τὰ χρήματά των, ἐνῶ ὁ Καρανάσος τοὺς ἐθεβαλοῦ κρυφὰ διὰ τοῦ βλέμματός νὰ μὴ ἀνησυχοῦν. Συγχρόνως ὁ κύρ Κώστα λαμβάνων παρακείμενον κιβώτιον κενὸν ἐθεσεν ἐντὸς τὰ κεμέρια καὶ ἀφῶ ἐκλείσει διὰ διπλῆς στροφῆς, παρίδωνεν εἰς τὸν γέροντα τὸ κλειδίον, λέγων:

— Ὅταν θὰ φύγῃ ὄλακερο τὸ χάμι ἀπὸ δῶ, τότε θὰ χάθῃ καὶ τὸ σεντούκι.

— Παιδί μου! νὰ μὰς συμπαθῆς! ἀλλὰ ὁ ἐρημὸς πρῶτος εἶναι σήμερα ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου,

παρετήρησε κολακευτικώς ὁ γέρον λευκοθήριξ.

Μετ' ὀλίγον ἀπεσύροντο ὅλοι, ἐν' ἀλλάξειον ἐσώρευον, ὅπως ἐπανέλθουν διὰ τὸ δεῖννον, ὑπερ ἀπετελείτο ἀπὸ τρεῖς ὄρνιθες, ἐγγύριον τυρόν καὶ ἄφθονον εἶνον.

Μετὰ μὲν ὥραν ἤκούοντο ζωηροὶ γέλωτες καὶ ὁ ἦχος ὀργάνου παθητικῶς ἀκολουθοῦντος τὰς στροφὰς τοῦ ἄσματος τῆς ἀισκεδαζούσης ομάδος.

Τὴν ἐπομένην πρωῒαν οἱ τέσσαρες ζῆνοι εἶχον ἀποφασίσει νὰ φύγουν.

Ὁ κύρ Κώστας δὲν ἠθέλησε νὰ τοὺς βιάσῃ νὰ μείνουν περισσότερον καὶ λαμβάνων τὸν γέροντα ἐκ τῆς χειρὸς, τῷ λέγει δεικνύων τὸ κιθώτιον, ὅπερ ἐνέκλειε τὸ χρῆμά των:

— Ἄνοιξε τώρα μονάχος σου, γέρο πατέρα.

Ὁ γέρον διατηρῶν εἰσέτι ἔγνη ἀκριβολίαις, ἠνείκε με τρέμουσταν χεῖρα τὸ κιθώτιον, ἔλαβε τὰ κερμέα ἄθικτα καὶ ἀφού τὸν ἠχαρίστησε με τὸ μείδιμα εἰς τὰ χεῖλη, τὸν παρεκάλεσε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ χωριὸν τοῦ νὰ τὸν φιλοξῆσῃ, ὅπταν θὰ τὸν εἰδοποιεῖ.

Ὁ Καρανάσος φαιδρὸς ἦν εἶχεν ἐτοιμάσει τὸ λεωφορεῖον τοῦ καὶ ἔστατο ἐξω ἀπὸ τὸ χάνι ἀναμένων διαταγὰς.

Ὁ ἥλιος εἶχεν ὑψωθῆ ἀρκετὰ, θερμαίνων διὰ τῶν καυστικῶν του ἀκτίνων τὴν παχίαν χλόην ἐνῷ τὸ κελάρυσμα τῶν ρεόντων ὑδάτων συνεπλήρου τὴν μουσικὴν ἁρμονίαν τῆς πρωῒας.

Οἱ τέσσαρες ταξειδιῶται, μετ' ὀλίγον, εὐχαριστοῦντες διὰ λόγων καὶ χειρονομιῶν μεστῶν εὐλικρινείας τὸν καταστηματούχον, ἀνήρχοντο εἰς τὸ λεωφορεῖον, ὅπως ἐξακολουθήσουν τὴν πορείαν των.

— Γειά σου! γειά σου! ἠκούετο ἐπικνευτικῶς.

— Καλὴ στράτα! ἀπῆντα ὁ κύρ Κώστας μειδιῶν.

Ὁ Καρανάσος, στίβαρὸς ὡς πάλποτε, ἐμάστισε τοὺς ἱστούς, ἦν ἔλαφρὸς ἐκ τῆς γθεσινῆς ἀναπαύσεως καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηφανίζετο κάμπτων τὴν πρώτην κάμπυλην.

Ὅταν ἐφυγε τὸ ἀμάξι, ἡ γραικὴ μήτηρ τοῦ κύρ Κώστα, κρατοῦσα ἐν ἑκατομύριαρχμον εἰς τὰς χεῖρας τῆς πλησιάζει τὸν υἱὸν τῆς καὶ τῷ λέγει:

— Τὸ πουρνό, τὸ κορίτσι τοῦ γέρου τσελέπη, ἡ Γιαννούλα, μοῦ τᾶφθη κάτω στοὺς προσκεφάλι γιὰ λόγου σου.

— Καὶ σύ, γιατί νὰ τὸ πάρῃ; ἀπειρήθη αὐστηρῶς ὁ ὑπερήφανος υἱός.

— Ἐ! ἤξερα ἐγὼ γιόκα μου πῶς δὲν ἤθελες πληρωμὴ;

— Κιλά εἶπεν ὁ Κώστας καὶ ἐξῆλθε νὰ ρεμβάσῃ ἀπὸ τὴν καλαμιωτὴν σκιάδα τοῦ παρπηγματος, ψθυρίζων καθ' ἑαυτὸν: Ὁ Κώστας παράδες δὲν λογαριάζει.

Τὴν ἐπομένην ἐπέστρεψε τὸ χρῆμα διὰ τινος ἀμαξήλατου.

Ὁ κειρὸς εἶχε βελτιωθῆ πολὺ καὶ ὠραῖαι ἡμέραι ἀνέτελλον. Ἡ συγκοινωνία εἶχε τελειῶς ἀποκατασταθῆ καὶ τὰ λεωφορεῖα διήρχοντο καθημερινῶς ἀπὸ τὸ χάνι.

Εἰκοσὶν ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τοῦ ἐπισημαίου ἐκείνου. Ὁ Καρανάσος ἐφαίνετο καὶ πάλιν μακρόθεν ἐρχόμενος, ἀλλ' ἄνευ ἐπιβιχτῶν καὶ μετ' ὀλίγον ἐστάθμευεν ἐξω ἀπὸ τὸ χάνι με μείδιμα ὅλως ἐξαιρετικόν.

— Γειά, σου κύρ Κώστα, εἶπε κατερχόμενος ἀπὸ τὸ λεωφορεῖον καὶ θωπεύων αὐτὸν εἰς τοὺς ὤμους.

— Καλῶς τὸν Καρανάσο.

— Πῶς τὰ περνᾷς στὴ μοναξιά;

— Μὲ γλέντι καὶ καλὴ καρδιά. Μὰ γιὰ πὲς μου, ἀλήθεια, δὲν εἶχες ἐπιθάται, ἡ κανένα γενάτι πάλι σ' ἔφερον ἐδῶ;

— Οὔτε γενάτι, οὔτε γούστο. Ἦρθε νὰ πάρω μονάχα τὸν κύρ Κώστα καὶ νὰ φύγω προσβολή.

— Καὶ τί σου κάπνισε καὶ ἦρθες μονάχα γιὰ τὸν κύρ Κώστα;

— Ἐλα, τοιμάσου καὶ τὰ πολλὰ λόγια εἶναι φτώχεια.

— Ἐχῆς ὄραξι, βλέπω καὶ καλὰ θὰ τὰ πορέψωμε.

— Κιλά καὶ καλά.

— Λοιπόν, γιατί ἦρθες νὰ με πάρῃς;

— Γιατί; γιατί ἔτσι τὸ θένε κἀτι γλυκὰ μάτια! χὰ! χὰ! χὰ!

— Ἐ! κατάλαβα, Καρανάσο, πῶς εἶσαι στοὺς κέφι.

— Λέγε ὅ,τι θές κύρ Κώστα, ἀπεκρίθη ὁ Καρανάσος σοβαρῶς: Ἐχω διαταγὴ ἀπ' τὸ γέρο νὰ σὲ πάρω μαζί.

— Πιὸ γέρο μαρέ; Θὰ μοῦ πῆς τί τρέχει γιὰ νὰ γιομίσω τὸ κανάτι γιοματῆρι ἢ νὰ...

— Ὡστε νὰ μπῆς, θές βασιλικά ἐξοδα, κύρ Κώστα. Λοιπόν ἐκεῖνος ὁ γέρος τσελέπησ τοῦ περιποιήθηκες καὶ ποῦ τοῦσωσε τὸ κορίτσι ἀπ' τὸ πατάμι...

— Για λέγε, διέκοψε περιέργως ὁ κύρ Κώστας.

— Θυμᾶσαι; ἐπανέλαβε ζωηρότερον, ὁ Καρανάσος, μ' ἔστειλε γιὰ λογαριασμό του νὰ σὲ φέρω στοὺς χωριὸν τοῦ, ποῦ σοῦχει τραπέζι. Λοιπόν τοιμάσου καὶ μὴν ἀργοπορᾷς, γιατί ἔχω κι' ἄλλο ἀγῶι. Ἄρῃσε τὴ γρηά σου στοὺς χάνι γιὰ δύο μέραις.

— Πιράξενο! μοῦ φαίνεται, παρετήρησεν ὁ κύρ Κώστας, ἀπαρῶν.

— Τί παράξενο! Ὅλ σὲ συμπάθησε καὶ θέλει νὰ ξεπλερώσῃ τὴν ὑποχρέωσί του. Εἶναι ξερεῖς λεβέντης καὶ ἀνοιχτοχέρης.

— Ἄς ἦνε, ἐτραύλισεν ὁ κύρ Κώστας, ἀνοίγων τὴν κάνουσαν τοῦ βαρελίου, ὅπως προσφέρει κρκαὶ εἰς τὸν συνομιλητὴν του.

— Λοιπόν, τ' ἀποφασίσεις, κύρ Κώστα;

— Ἀφού με προσκαλεῖ, θὰ πάω καὶ ὡς ζημιωθῶ πενήντα δραχμαῖς, ὑπέλαβεν ὁ καταστηματούχος, κομίζων ψυχρὸν τεμάχιον χαίρινον.

×

— Τί λέει, καλὸ πατέρα, ἠθρή ἐκεῖνο τὸ παλληκᾶρι, ἔλεγεν ἀνησυχῶς ἡ κορη τοῦ γέροντος φουστικελλοφόρου ἡ Γιαννούλα, πρὸς τὸν πατέρα τῆς.

— Λέω, πῶς θάρθη, παιδί μου. Ὑστερα ὁ Καρανάσος μεῦλάκε τὸ λόγο του, πῶς θὰ τὸν φέρῃ.

Ἡ Γιαννούλα ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐσώζετο, φερομένη εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ κύρ Κώστα καὶ κατόπιν τῶν περιποιήσεων καὶ τῆς τιμιότητός του, τόσην συμπάθειαν καὶ ἔρωτα ἠσθάθη πρὸς αὐτὸν ὥστε, ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χωριόν, τῶν ἐν ἐδίεσσε νὰ εἴπῃ εἰς τὸν πατέρα τῆς, ὅτι ἡ ἐκεῖνον θὰ τῆς εἶδε σιζυγοῦ, ἢ θὰ ἐπῆγαι ἐκαλογραφα εἰς μοναστήριον.

Ὁ γέρον τσελέπησ ἐκτιμήσας καὶ αὐτὸς τὰς ἀρετὰς τοῦ κύρ Κώστα καὶ μὴ θέλων νὰ δυσχερῆσῃ τὴν μοναχοκόρην τοῦ Γιαννούλαν, ἐνέδωκεν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καὶ τὴν ἐπομένην μεταβάς εἰς τὴν κομῆσιν Β... ἔθα κατώκει ὁ Καρανάσος, τὸν ἐπεφόρτιζε νὰ φέρῃ τὸν κύρ Κώστα ἐξω.

Ὅταν ἐφθάσαν εἰς τὴν κομῆσιν Β... ὁ κύρ Κώστας ἐμάθησε παρὰ τοῦ γέροντος προῦχοντο, ὅτι ἐπεθύμει νὰ τὸν κάμῃ παιδί του. Ὁ ἀρρεωπὸς ἐκεῖνος νείς, ὁ πρὸ οὐδαμῶς δειλιῶν, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ἐγενεὶ κἀτωχρος καὶ μόλις ἠδυνήθη ἐκ τῆς συγκινήσεως ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ μέλλοντος παιθεροῦ του.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἀφιξέως του ἐφιλοξενήθη μετὰ τοῦ γέροντος προῦχοντος εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Καρανάσου. Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπορεύοντο εἰς τὸ χωριὸν καὶ τὸ αὐτὸ ἑσπέρας ἐτελεῦντο οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Κώστα μετὰ τῆς Γιαννούλας ἐν μέσῳ τῶν πυροβολισμῶν καὶ τῶν ἤχων τῶν ἐγγύριων ὀργάνων.

ΜΙΛΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο χαρακτῆρας, ἕνα κατ' οἶκον ὅστις εἶναι ὁ ἀληθῆς. Κατ' αὐτὸν ἀποβάλλει τὸ προσωπεῖον, τὴν προσποίησιν, καὶ τὴν ὑποκρισίαν καὶ φαίνεται ποῖος πράγματι εἶναι. Καὶ ἕνα τὸν δημοσίον, καθ' ὃν εἰς τὴν κοινωνίαν αἰνεται μέγας, εὐγενῆς, γενναῖος κτλ.

Ἡ κενοδοξία εἶναι τὸ πρῶτον αὐτῶν, τὸ ὅποιον βλαστάνει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν καὶ τὸ ὅποιον ἐκρίζεται τελευταῖον.

Ἀδύνατον νὰ ἔχωσι φρόνημα μέγα καὶ ἀνδρτικὸν οἱ πρῶττοντες μικρὸ καὶ φαῦλα. Διότι ὅποια εἶναι τὰ ἔργα, περὶ ἃ διατριβοῦσιν, τοιοῦτον ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ φρόνημα ἔχουσι.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Παρισινὸς συνάδελφος δημοσιεύει στατιστικὴν, καθ' ἣν ἀνὴρ τις ζήσας 50 ἔτη, ἐκοιμήθη 26,000 ἡμέρας, εἰργάσθη 800 ἡμέρας, ἔφαγε 15,000 ἡμέρας, διετέλεσεν ἀσθενῆς 500 ἡμέρας καὶ ἀφιέρωσε 4,000 ἡμέρας εἰς διασκεδάσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐνὸς ποσὸν 46,300 ἡμερῶν.

Ἄλλὰ ἀνὴρ 50 ἐτῶν ἔζησε μόνον 18,250 ἡμέρας ἄρα διὰ νὰ φθάσῃ τὸ ποσὸν τῶν 46,300 ἡμερῶν, εἶδει νὰ ζήσῃ, ἕως 125 ἔτη! *Παρισινὴ στατιστικὴ.*

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΟΝΑΙ

Δυσάρεστον ἐπεισίδιον συνέβη ἐσχάτως εἰς δύο εὐγενεῖς κυρίας, ἐν Βερολίῳ, ἀντιπροσώπους τοῦ συνεδρίου τῶν γυναικῶν, εἰς τὴν Κυρίαν Βιχρ, σύζυγον τοῦ τῶρος προθυπουργοῦ τῆς Νορδηγίας καὶ τὴν Μαρίαν Κέμπε, σύζυγον, ἀνωτέρου σουηδοῦ ἀξιωματικοῦ. Ἀφού ἐπισκεφθῆσαν τὴν ἐκθεσιν τῶν Τεχνῶν, εἶχον μεταβῆ εἰς τι ἐστιατόριον, ὅπως γευματίσωσιν, ὅτε προσέρχεται ὁ ὑπηρέτης καὶ ταῖς λέγει:

— Δὲν ὑπηρετοῦμεν Κυρίες, μὴ συνοδευσμένας ὑπὸ κυρίων.

Αἱ Κυρίαι ἠγανάκτησαν καὶ διεμχτυρήθησαν εἰς τὸν Διευθυντὴν, ἀλλ' εἰς μάτην, ἐδέησε νὰ φύγῃσι παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ιδιότητός των.

Καὶ ταῦτα ἐν Βερολίῳ, ἔπου ἐπαγγέλλονται τὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων.

ΟΛΑ ΣΒΥΝΟΥΝ

Ὅπως σβύνει κάθε ἡμέρα
Χωρὶς παιὰ νὰ ἐημερώσῃ
Ὡς μαδοῦνε τὰ λουλούδια
Στὴν ἀνθάσπαρτη τὴ στρώσῃ.

Ὡς περνᾷ κάθε πρᾶγμα.
Δίχως πίσω νὰ γυρίσῃ
Ὅπως σβύνει κάθε ἀστρο
Ποῦ τὸν οὐρανὸ στολίζει

Ὡς πεθαίνει κάθε πόθος
Κάθε ἐνειρο κι' ἐλπίδα
Ἔτσι σβύνει καὶ τοῦ νοῦ μας
Ἡ σπιθόβολη ἀχτίδα.

Ἔτσι ἡ ζωὴ κι' ἡ νεότης
Καὶ ἡ ὠμορφιά μας σβύνουν
Καὶ γιὰ λίγο, λίγο μόνο
Μνήμη πίσω τους ἀφίνουν

Ἐν Κόκοικα Σάμου Ἐλένη Σ. Σθορώνου.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1.

2.

3.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μικρά Έλενη, ακούσασα, ότι η μητέρα της έχασε μίαν δίκην, ανεπήδησε κλάζουσα:

— Τί καλὰ, μαμά, ποῦ ἐχάσατε αὐτὴν τὴν δίκην, ἢ ὅποια σὰς ἐδασάνιζε τόσον καιρό!

×

Θεῖα τις ἐρωτᾷ τὸν μικρὸν Χρῆστον.

— Διατί ὁ Θεὸς ἔδωκε τὴν ἐμίλιαν εἰς τὰ παιδάκια καὶ δὲν τὴν ἔδωκεν εἰς τὰ γατάκια καὶ τὰ σκυλλάκια;

Ὁ Χρῆστος μετὰ στιγμιαίαν σκέψιν:

— Διὰ τὰ μὴ ζητοῦν γλυκὰ.

×

Ἡ δεκαετής Νίνα λέγει μετὰ σοβαρότητος πρὸς τὸν πατέρα της:

— Ἐγὼ, μπαμπᾶ, ὅταν παντρευθῶ, δὲν θὰ σὲ προσκαλέσω στὸν γάμο μου.

— Καὶ διατί, Νίνα;

— Γιατί καὶ σὺ δὲν μ' ἐπροσκέλεσες ὅτ' ἔδικο σου.

Ἡ μικρὰ Ἐλένη εἰσέρχεται ἐν σπουδῇ εἰς τὴν αἴθουσαν, σταματᾷ μὲ τὰς χεῖρας συμπελεγμένας ὀπισθεν πρὸ τῆς μητρὸς της καὶ τὴν ἐρωτᾷ:

— Μαμά, ἀληθινὸ πῶς ἓνα πουλάκι σοῦ λέγει ὅ,τι κάμνω;

— Βέβαια.

— Καὶ δὲν σὲ γελᾷ ποτέ;

— Ὅχι, μικρά μου, τὸ πουλάκι μοῦ τὰ λέγει ὅλα.

— Τότε λοιπὸν, διατί δὲν σοῦ εἶπε πῶσους κουραμπιέδες ἔφαγα;

×

Ὅτε ἡ ἀποθανοῦσα βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐπλησίαζε νὰ γεννηθῆ, ὁ σύζυγός της, ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος εἶπεν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ τέκνα του:

— Ἡ μητέρα σου θὰ σοῦ κόμηθ' ἑδῶρον ἢ ἀδελφὸν ἢ μίαν ἀδελφήν. Ποῖον ἀπὸ τὰ δυο προτιμᾷς;

— Ἄν δὲν πειράξῃ, τὴν μητέρα, καλλίτερα νὰ εἶνε ἓνα ἀλογάκι.

×

Ὁ μικρὸς Κωστάκης, ἐνῶ συνήθως εἶνε ἀμελέστατος, μίαν πρωίαν ἐξυπνᾷ πολὺ ἐνωρίς καὶ ἀρχίζει νὰ γράρῃ μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν.

— Εὔγε, Κωστάκη, τοῦ λέγει ὁ πατήρ του, βλέπω ὅτι ἀπειράσις νὰ γείνης ἐπιμελής.

— Ὅχι, μπαμπᾶ, ἀπαντᾷ ἀφελέστατα ὁ Κωστάκης, ἀλλὰ ὁ χαλβατζῆς μοῦ εἶπεν, ὅτι θὰ μοῦ δώσῃ πολὺ χαλβᾶ, ἂν τῷ δώσω γραμμέναν παλιόχαρτα.

×

Τι διαφορὰ μεταξὺ νέου καὶ γέροντος ἠρώτησέ τις ἐν παιδίον.

— Πολύ, πολὺ μεγάλη, ἀπήντησεν ἀμέσως τὸ παιδίον. Πρῶτον ὁ γέρον φροεῖται τὰ πάντα, ἐνῶ ὁ νέος τὰ πάντα ἀψηρεῖ καὶ δεύτερον ἐξοδιεῖ ὀλίγα, ἐνῶ ὁ νέος τὰ πάντα θυσιάζει.

— Καὶ πῶς πράττει ὁρθῶς, ἠρώτησεν ὁ γέρον.

— Ὁ νέος, διότι εἶναι γεννητὸς ἰππότης.

ΤΙ ΧΡΗΣΙΜΕΥΗ;

Τι χρησιμεύουν οἱ ἀνθοὶ
Σιδῶπρα μαλλιὰ τὰ χιονισμένα.
Κι' ὁ νοῦς αὐτὸς νὰ φέρῃ μπρὸς
Τὰ ξέχαστα τὰ περασμένα;

Πάει τὸ βῆμα τοῦ χοροῦ
Σὲ γέρον πόδια ποῦ λυγοῦνε;
Πάνε τοῦ γάμον τὰ βιολιὰ
Κεῖ ποῦ νεκρὸ μοιρολογοῦνε;

Τι χρησιμεύουν οἱ στανροὶ
Καρδιὰ σὰν δὲ χιτυὰ σιὰ σιήθη;
Τι χρησιμεύει ἡ ζωὴ
Σ' αὐτὸν ποῦ ἄμοιρος γ' ἐγεννήθη;

Σόμος

Ἐλένη Σ. Σβορώνου

Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικόν. Συμπλήρωμα.

Ἐξέδοθη τὸ 20ον τεῦχος περιέχον διπλοῦν πίνακα τῆς Τραπεζοῦτος καὶ ἄρθρα ἀπὸ τοῦ Μεσεπτέριου ἀρτηρίαί —μέχρι τοῦ Μόστάρ, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν ὡς ἐκτενέστερα τὰ ἐξῆς: Μεταγγισίς, Μετάλλα, Μηλιαράκης, Μηνιγγιμοραγία, Μηρυκασμός, Μητσάκης Μισαήλ, Μιστράς. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται ἐν Ἀθῆναις λεπτὰ 80, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις λεπτὰ 90, ἐν τῇ ἄλλοδ. δρ. 1. Ἐκδότης Μπέκ καὶ Μπάρτ ἐν Ἀθῆναις.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ ἐθνικὴ τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (ὀψήμε) ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικου καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1/2	τοῖς %	κατ' ἔτος	διὰ καταθ. 6 μηνῶν	τουλ.
2	»	»	»	1 ἔτους
2 1/2	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

RIZZO ET CIE ΚΑΪΡΟΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἐκδότης τοῦ μεγαλειότερου Ὀδηγοῦ τῆς Αἰγύπτου. Τίμης ὀγκώδης ἂν τῶν 1100 σελίδων, ἐπὶ χάρτου ἀρίστου, νὰ διδερμένος. Ὅλοι αἱ πόλεις τῆς Αἰγύπτου μετὰ τῆς Ἱστορίας αὐτῶν περιγράφονται λεπτομερῶς. Ὅλα τὰ καταστήματα, γραφεῖα καὶ διευθύνσεις, Τράπεζαι κτλ. ἐμπεριέχονται μετ' ἀκριβείας. Τὸ τεῦχος τοῦ 1904 εἶναι βησυχρὸς ἀνεκτίμητος. Γίνονται δεκταὶ ἀγγελίαι καὶ διευθύνσεις ἐξ Ἑλλάδος. Ἀντιπρόσωπος κ. Χ. Ἀνιμογιάννης ὁδὸς Φιλελλήνων ἐν Πειραιεῖ. Πληροφορίαι καὶ παρ' ἡμῖν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ κ. Ἀντώνιος Κουτσοπέλης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσὴν νέου συγγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας τῶν νεωτέρων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς.

Τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἔργου τούτου, δύναται νὰ ἀποστείλῃ εἰς πᾶν ἄταχυδρομῶς ἀπευθυνόμενον πρὸς αὐτὸν ὁ κ. Νάσος, Γ. Στεφανόπουλος Φοιτ. τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Ὅδὸς Πανέως ἀρ. 6 Ἀθῆναις.

Ἡμερολόγιον τοῦ Αἰγαίου. Ὑπὸ τῆς λογιῶν Δόξ. Ἐλένης Σβορώνου καὶ τοῦ κ. Θρ. Μάη, ἐκδοθήσεται ἡμερολόγιον τοῦ 1905, φιλολογικόν, χρονογραφικόν, εὐθυμογραφικόν.

Συνεργάται τούτου εἶνε οἱ ἐπιστημότεροι τῶν λογιῶν Ἑλλήνων.

Θέλει ἀποτελεσθῆ ἐκ 350 σελίδων καὶ θὰ περιέχῃ πλείστας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ πλεον τῶν 45 προσωπογραφειῶν.

Ἡ Διεύθυνσις.

Ἐλ. Σβορώνου καὶ Θρ. Μάη. Εἰς ΣΑΜΟΝ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΕΒΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 28

Ζητήσατε τὰ ἐξῆς ἀξιόλογα ἐκδοθέντα ἔργα: Παγκόσμιος Μυθολογία Η. Οἰκονομοπούλου Σελ. 600 φρ. 2.50.

Πλήρης Ἐπιστολογραφία. Η. Οἰκονομοπούλου Σελ. 1112 φρ. 6.00.

Ἱστορία τῆς Ἑλλ. Φιλολογίας Μωλλιέρου. μετὰφρ. Κυπριανοῦ. Σελ. 862 φρ. 2.00.

Ἱατρικὴ Οἰκογενειῶν. Π. Καρδερᾶ. Σελ. 480 φρ. 2.00

Ἀποστέλλονται ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῶν γραφείων τῆς «Φύσεως» ἐλεύθερα ταχ. τελῶν.

Τὰ τέτα του Κυανοῦ Στυρουῦ εὑρίσκονται εἰς τὰ πρῶτης τάξεως ἐδωδ μοπωλιεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Πατρῶν καὶ Κρήτης.

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΚΟΛΛΑΣ Στὰ Ριζάρη

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 27.— ΕΝ ΠΕΙΡΕΙΕΙ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΦΑΡΜ. ΚΡΙΝΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

28. Μαχηκή εικών.

Περίεργον, ὁ ζωγράφος μᾶς εἶπεν, ὅτι εἶνε τέσσαρα πρόσωπα!

Τίς διακρίνει τὰ ἄλλα δύο;

29. Λένιγμα.

Τοῦ σώματος μέλος
καὶ γράμμα 'στὸ τέλος
ἀκόμη δὲ μία
ἂν πῆς ἀνωθυμία
τοῦ κόσμου στολισμὸν
θὰ κόμησ' στὸ λεπτόν.

30. Λένιγμα.

"Ένας τόνος γνωστὸς μουσικῆς
τοῦ προσώπου δὲ μέλος ἡμοῦ
ἓνα κτίτορα ἄνδρα εὐθύς
θὰ σοῦ κάμουν κ' υἷόν τοῦ Ἑρμοῦ.

31. Γρίφος.

I φ Σ Στῖναι εἰκὼν ΟΑ εἰκὼν,
εἰκὼν

32. Φιέρδην — Μύρδην.

1. Ἐλ' ἀγγελλοῖ. 2. Πιμόνοις θεοῦ.

33. Κυθόλεξον.

Πόλεις Ἑλλάδος	}	λ . . .
		λ . . .
		λ . . .
		λ . . .

34. Πρόβλημα.

Μοιρασθὲν ποσὸν τι εἰς τρία άτομα οὕτως ὥστε ὁ 2ος νὰ λάβῃ τοῦ 1ου 100 δραχ. περισσοτέρας, ὡς καὶ ὁ 3ος τοῦ 2ου, εὐρέθῃ ὅτι ὁ 2ος καὶ ὁ 3ος ἔλαβον ἡμοῦ δραχ. 406. Πόσον ἦτο τὸ ὅλικόν ποσόν καὶ πόσα ἔλαβεν ἕκαστος;

Λάρισα.

Γ. Δ. Ἰατρίδης

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΟΝ ΑΚ

Οὔζου ἐξαιρέτου

καὶ

διαφόρων ἡδυπότων

Γ. ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ

τῆς Β. Ἀυλῆς

Ἐν Βόλῳ

Τιμὰ μέτρια

Ἐξαγωγή χονδρικῶς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΣΑΥΤΑΙ 'LA DOI MARINARI.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑ

Μεταξὺ τῶν ἐδῶν Τυροπόντου καὶ 11 Ἰουνίου ἀπέναντι τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Ἱστορίας διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἰγγλέση. Ἄκρα καθαριότητος καὶ ὑγιεινῆς προθυμοσύνης. Μαγειρικὴ δὲ ἐκλεκτὴ ὀνατολικὴ καὶ βυρωπαϊκὴ. Τιμὰ συγκρατητικαί. Ἡ γαρτέλα 30 φηχητῶν φρ 8.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,

Τ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ καὶ χρέματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν ταχυδρ.—Ν. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἀναμένομεν συντόμως.—Ι. Τ. Καβαλλῶν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρ. ἀπαντῶμεν.—Η. Β. Μίνια. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εἰς «Πόλεμον» ἐνεγράψαμεν. Φυλλάδιον ἐπέστειλα. Ταχυδρ. γράφομεν.—Ι. Θ. Κάτρον. Ἐπιστολὴ καὶ ἀντίτιμον «Πολέμου» ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν, σὰς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὴν «Φύσιν».—Κ. Π. Κ. Πενσάκολλαν. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ σὰς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Ε. Φ. Ἀγ. Πνεῦμα. Ἐπιστολὴ μὲ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς.—Α. Κ. Καπ-Τόσον. Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθησαν, ἀναμένομεν συντόμως ἐτέραν μὲ ἐμβασμά σας.—Αδ. Β. Καβακλί. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομαί ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀπαντῶμεν.—Κ. Σ. Βουκουρέσιον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐνεγράψαμεν νέον συνδρομητὴν εἰς «Πόλεμον» καὶ σὰς ἀπηντήσαμεν.—Ν. Ν. Βῶλον. Ἐπιστολὴ καὶ χρέματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Γ. Π. Καρδίτσαν.—Ἐπιταγὴ δ. γ. 16 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν ὑπόλοιπον.—Ν. Β. Μίνιαν. Συνδρομὴ «Φύσεως» ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἀπόδειξις στέλλεται ταχυδρομικῶς.—Ν. Κ. Δνιεπρόβσκ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν.—Κ. Ν. Τρίκαλα. Ἐπιστολὴ, δελτάρια ἐλήφθησαν. Προσεχῶς ἔχετε ἀπάντησιν.